

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSIONS RÉUNIES DE L'ECONOMIE, DE LA
POLITIQUE SCIENTIFIQUE, DE L'EDUCATION, DES
INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES
NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES ET DE
L'AGRICULTURE ET DES AFFAIRES SOCIALES

VERENIGDE COMMISSIES VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN, HET WETENSCHAPSBELEID,
HET ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE
INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND EN DE
LANDBOUW EN VOOR DE SOCIALE ZAKEN

lundi

06-10-2003

Après-midi

maandag

06-10-2003

Namiddag

cdH	centre démocrate Humaniste
CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
ECOLO	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	Front National
MR	Mouvement réformateur
N-VA	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	Parti socialiste
sp.a-spirit	Socialistische Partij Anders en Spirit
VLAAMS BLOK	Vlaams Blok
VLD	Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :		Afkortingen bij de nummering van de publicaties :	
DOC 51 0000/000	Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 51 0000/000	Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)
CRABV	Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)	CRABV	Beknopt Verslag (op blauw papier)
PLEN	Séance plénière (couverture blanche)	PLEN	Plenum (witte kaft)
COM	Réunion de commission (couverture beige)	COM	Commissievergadering (beige kaft)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants	Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Commandes :	Bestellingen :
Place de la Nation 2	Natieplein 2
1008 Bruxelles	1008 Brussel
Tél. : 02/ 549 81 60	Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.leChambre.be	www.deKamer.be
e-mail : publication@leChambre.be	e-mail : publication@deKamer.be

SOMMAIRE

Interpellations et questions jointes de	11
- M. Jo Vandeurzen à la ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique sur "la situation à l'usine Ford de Genk" (n° 21)	11
- M. Jo Vandeurzen au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "les problèmes à l'usine Ford de Genk" (n° 40)	11
- M. Bert Schoofs au premier ministre sur "l'usine Ford de Genk" (n° 41)	11
- M. Hans Bonte au ministre du Travail et des Pensions sur "les licenciements annoncés à Ford Genk" (n° 259)	11
- M. Pierre Lano au ministre du Travail et des Pensions sur "les déclarations diverses de plusieurs responsables politiques à l'annonce des licenciements à Ford Genk et, en particulier, l'opinion de Mme Hilde Houben-Bertrand, gouverneur de la province du Limbourg, selon laquelle à terme Ford Genk fermerait définitivement ses portes" (n° 283)	12
<i>Orateurs:</i> Jo Vandeurzen, Bert Schoofs, Hans Bonte, Pierre Lano, Fientje Moerman , ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique, Kathleen Van Brempt, Annemie Roppe	

<i>Motions</i>	33
<i>Orateurs:</i> Jo Vandeurzen, Pieter De Crem , président du groupe CD&V, Hans Bonte	

INHOUD

Samengevoegde interpellaties en vragen van	11
- de heer Jo Vandeurzen tot de minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid over "de situatie bij Ford Genk" (nr. 21)	11
- de heer Jo Vandeurzen tot de minister van Werk en Pensioenen over "problemen bij Ford Genk" (nr. 40)	11
- de heer Bert Schoofs tot de eerste minister over "Ford Genk" (nr. 41)	11
- de heer Hans Bonte aan de minister van Werk en Pensioenen over "de aangekondigde ontslagen bij Ford Genk" (nr. 259)	11
- de heer Pierre Lano aan de minister van Werk en Pensioenen over "de diverse uitspraken van verscheidene politici naar aanleiding van de aangekondigde ontslagen bij Ford Genk en meer in het bijzonder de mening van de Limburgse gouverneur Hilde Houben-Bertrand als zou Ford Genk op termijn definitief de deuren sluiten" (nr. 283)	11
<i>Sprekers:</i> Jo Vandeurzen, Bert Schoofs, Hans Bonte, Pierre Lano, Fientje Moerman , minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid, Kathleen Van Brempt, Annemie Roppe	

<i>Moties</i>	33
<i>Sprekers:</i> Jo Vandeurzen, Pieter De Crem , voorzitter van de CD&V-fractie, Hans Bonte	

COMMISSIONS REUNIES DE
L'ECONOMIE, DE LA POLITIQUE
SCIENTIFIQUE, DE
L'EDUCATION, DES
INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES
ET CULTURELLES NATIONALES,
DES CLASSES MOYENNES ET
DE L'AGRICULTURE ET DES
AFFAIRES SOCIALES

du

LUNDI 06 OCTOBRE 2003

Après-midi

VERENIGDE COMMISSIES VOOR
HET BEDRIJFSLEVEN, HET
WETENSCHAPSBELEID, HET
ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN
CULTURELE INSTELLINGEN, DE
MIDDENSTAND EN DE
LANDBOUW EN VOOR DE
SOCIALE ZAKEN

van

MAANDAG 06 OKTOBER 2003

Namiddag

De vergadering wordt geopend om 14.15 uur door de heer Hans Bonte, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.15 heures par M. Hans Bonte, président.

De **voorzitter**: Dames en heren, welkom op de zitting van deze verenigde commissies. Dit gebeurt niet vaak, maar aangezien er rond hetzelfde thema interpellaties en vragen waren aan zowel de minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid als aan de minister van Werk en Pensioenen, hebben wij geoordeeld dat het goed was om gezamenlijk in commissie bijeen te komen. Voor de praktische gang van zaken en de leiding van de vergadering geef ik het woord aan collega Paul Tant, die voorzitter is van de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de Nationale Wetenschappelijke en Culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw.

Er is nog één praktisch element waarvan ik u in kennis wens te stellen. Wij hebben de pers toelating verleend om gedurende de totaliteit van de zitting aanwezig te zijn. Ik heb er echter het volste vertrouwen in dat dit niet storend zal werken. Voor de praktische leiding van de vergadering geef ik het woord aan collega Paul Tant.

Voorzitter: Paul Tant.

Président: Paul Tant.

Collega's, ik heb een voorafgaande mededeling. Ik ben vanmiddag in kennis gesteld van het feit dat minister Vandenbroucke hier niet kon zijn en zich laat vervangen door zijn collega Van Brempt. Men heeft daarover mijn opinie gevraagd. Ik heb daarover geen opinie te formuleren. Het behoort aan de regering, en aan de ministers in het algemeen, om uit te maken wie namens wie antwoordt op interpellaties. De commissie – in de eerste plaats de interpellanten – moet zelf uitmaken of zij daarmee genoegen neemt. Ik neem aan dat zij daarover het woord willen vragen.

Le gouvernement a décidé de déléguer Mme Van Brempt pour répondre au nom du ministre Vandenbroucke. Les interpellateurs peuvent-ils marquer leur accord à ce sujet ?

Eerst heeft de heer Vandeurzen het woord; nadien volgen de heren De Crem en Schoofs.

Jo Vandeurzen (CD&V): Heren voorzitters, dames ministers, ik moet zeggen dat ik enigszins perplex sta.

Ik realiseer me natuurlijk goed dat een streekparlements lid die zich bezord toont over de problemen die in Limburg aan de orde zijn in de

Jo Vandeurzen (CD&V):
L'indifférence qu'affiche le
gouvernement, alors qu'une
catastrophe s'abat sur le Limbourg,
me laisse perplexe. Nous

perceptie van sommigen niet het belangrijkste is. Ik vind het evenwel onaanvaardbaar dat minister Vandenbroucke hier niet aanwezig is. Ik kan agendaproblemen absoluut niet aanvaarden als excuus.

Mijn interpellatieverzoek en mijn vraag aan mevrouw Moerman werden reeds geruime tijd geleden ingediend. Mijn fractieleider heeft er reeds geruime tijd geleden bij de voorzitter van de Kamer op aangedrongen om deze commissie samen te roepen. Ik dacht, in het kader van de open-debatcultuur, dat wanneer het Parlement al maanden werkloos is, het eenvoudig zou zijn om een geschikt moment te vinden om de ministers te ontmoeten. In mijn ogen was dit initieel bedoeld als een constructief gesprek. Ik kan echter niet begrijpen dat wanneer in Limburg een drama staat te gebeuren en de parlementsleden reeds geruime tijd verzoeken om de commissie samen te roepen om hierover met de minister van gedachten te wisselen, men erin slaagt een verzamelde commissie te plannen op een ogenblik dat de minister, bevoegd voor werkgelegenheid, hier niet aanwezig kan zijn.

Ik denk dat wij ons - ook in Limburg - tot nog toe steeds zeer constructief hebben opgesteld tegenover deze moeilijke situatie. We hebben er geen partijpolitiek probleem van gemaakt. Ik moet echter wel zeggen dat er grenzen zijn aan mijn geduld en nederigheid. We zitten reeds maanden zonder werk. In Limburg dreigt een catastrofe. De minister heeft weken de tijd gehad om zijn agenda te organiseren. Ik vind dat ik op dat moment als nederig parlements lid mag vragen dat de minister aan wie ik een vraag wil stellen aanwezig is. Ik dring daar dus ten stelligste op aan.

Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik kan mij alleen maar aansluiten bij het betoog van de heer Vandeurzen die niet alleen de tolk zal zijn van de Limburgse collega's die hij onder de noemer streekparlementairen verzamelt, maar van alle volksvertegenwoordigers - niet enkel uit Vlaanderen, maar ook de Franstalige collega's - die het willen hebben over de impact van een dergelijke maatregel, met name de afdankingen bij Ford Genk.

Ik kan mij moeilijk inbeelden dat wanneer een dergelijke zaak zich zou voltrekken in de Noordrand rond Brussel of in het Zuiden van het land, dit Parlement niet zou worden gesommeerd, hetgeen iets totaal anders is dan te kunnen worden samengeroepen. Alsdan zouden de bevoegde ministers ter verantwoording zijn geroepen, wat trouwens de taak is van het Parlement.

Wij hebben het vaak over de verantwoordelijkheid van de politiek, maar thans ben ik geschokt door de vaandeldvlucht van deze regering die zich niet eens durft te vertonen in het Parlement en tweede- en derderangsfiguren hierheen stuurt.

Mevrouw Van Brempt, wat zijn wij met u? De Limburgers zullen dit cynisch vinden. U bent bevoegd voor welzijn op het werk en voor arbeidsorganisatie. Net op het moment dat mensen in hun welvaart worden getroffen - als door een Scudraket worden 3.000 mensen in hun welvaart getroffen! - moet u hier een nummer opvoeren over welzijn op het werk. Ik denk dat u, als socialiste, even goed moet weten dat er geen welzijn zonder welvaart kan zijn. Wat betreft de arbeidsorganisatie, laten wij daarover een boompje opzetten nadat wij weten wat de toekomst van de Fordfabrieken in Genk zal zijn.

Mevrouw de staatssecretaris, wil u hier wel zitten? Wie moet hier vandaag aanwezig zijn?

De minister van Werk en Pensioenen. Wie is tijdens en na de

n'admettrons pas que le ministre se retranche derrière des problèmes d'agenda; sa place est ici, devant la commission !

Je me rends bien compte, évidemment, que d'aucuns font peu de cas d'un parlementaire régional qui se préoccupe des problèmes qui se posent dans le Limbourg. Mais l'absence du ministre Frank Vandenbroucke est inadmissible à mes yeux. Je n'accepte en aucun cas l'excuse de l'empêchement dû à un agenda surchargé.

Pieter De Crem (CD&V): Je suis choqué de voir le gouvernement se dérober à ses responsabilités devant le Parlement où il ne délègue que des personnalités de second plan. Mme Van Brempt vient-elle s'exprimer ici sur le bien-être au travail ou sur l'organisation du travail alors que l'emploi aura peut-être bientôt totalement disparu ? Ou Mme Moerman souhaite-t-elle nous entretenir du commerce extérieur ou du Jardin botanique de Meise ? Nous exigeons la présence dans cette enceinte du véritable ministre de l'Emploi. La séance ne peut se poursuivre en son absence et nous demandons dès lors une suspension.

regeringsformatie en op het bordes van het paleis te Brussel aangekondigd als de creator van 200.000 - het zullen er ondertussen waarschijnlijk 203.000 zijn - nieuwe jobs? Minister Vandenbroucke, want hij is minister van het Werk. Wat komt mevrouw Moerman hier doen als zij bevoegd is voor de Plantentuin van Meise – zoals ze gezegd heeft in “Villa Politica” en voor de buitenlandse handel? Over dat laatste kunnen we misschien even discussiëren. Ik denk dat het ons aanzien in het buitenland en niet in de laatste plaats de schandalige houding van de vorige regering ten aanzien van de Amerikaanse overheid zijn die deze beslissing mee hebben beïnvloed.

In naam van alle werknemers en arbeiders van Ford Genk zou ik dus de aanwezigheid willen eisen van minister Vandenbroucke, de minister voor en van het Werk. Deze vergadering gaat niet door zolang Frank Vandenbroucke niet aanwezig is, werkgelegenheidsconferentie of geen werkgelegenheidsconferentie. Het is trouwens belangwekkend te zien dat daar waar er nog niets is geregeld – er zijn in de voorbije weken alleen telefonische contacten geweest, er staat geen letter op papier en er heerst chaos – de minister van Werk hier vandaag, maandag, om 14.23 uur niet kan zijn.

Mijnheer de voorzitter, wij wonen deze vergadering niet bij. De minister voor en van het Werk moet hier gesommeerd worden. Ik stel voor dat u de vergadering tot 15 uur schorst en dat u met hem in contact treedt.

De **voorzitter**: Mijnheer De Crem, alvorens daarover te beslissen gaan we eerst naar de andere collega's luisteren.

Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, u zult begrijpen dat ik, in mijn hoedanigheid van lid van de oppositie, niet anders kan dan aansluiten – zeker inzake de grote lijnen – bij wat mijn collega's voor mij naar voren hebben gebracht. Ik spreek hier – dat moet duidelijk zijn – niet alleen als streekparlementslid, met alle respect voor collega Vandeurzen. Ford Genk ligt mij ook na aan het hart en ik ben ook nog steeds fier Limburger te zijn, maar ik ben ook titularis van de commissie voor het Bedrijfsleven. In die hoedanigheid had ik in de eerste plaats een verzoek tot interpellatie gericht aan de eerste minister omdat ik meende dat deze materie allerhande domeinen samenbundelde en zelfs oversteeg, op nationaal vlak en – als ik ooit de gelegenheid krijg mijn betoog te houden voor de bevoegde minister zal dat duidelijk worden – ook op internationaal vlak.

Ik stel alleen maar vast dat we thans worden geconfronteerd met enkele interpellaties die al lang van tevoren zijn aangekondigd, over een onderwerp dat heel Vlaanderen na aan het hart ligt.

Wat vorige week in Ford Genk is gebeurd, heeft een enorme draagwijdte, maar ondanks dat worden we thans geconfronteerd met ministers die – ik zal voorzichtiger zijn dan collega De Crem – niet als dusdanig bevoegd zijn. Als ik aan de poorten van de Fordfabriek aan de arbeiders - aan diegenen die tot mijn achterban behoren – moet uitleggen dat de staatssecretaris voor arbeidsorganisatie en welzijn op het werk mijn interpellatie heeft beantwoord, dan krijg ik het schaamrood op de kaken. Wat is momenteel het welzijn in Genk? Waar is het werk in Genk? Er verdwijnen 3.000 jobs. Daarom had ik vandaag graag tot de eerste minister gesproken, die altijd met veel bombarie aankondigt dat er 200.000 nieuwe jobs zullen bijkomen.

Er zijn vorige week weer 3.000 jobs verdwenen. Ik had dit graag aan hem zelf gevraagd. Ik was nog bereid, heren voorzitters, om vandaag de minister van Werk en Pensioenen daarover te interpellieren. Blijkt nu dat die ook afwezig is.

Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Ford Genk me tient tellement à coeur que j'avais adressé mon interpellation au premier ministre. Je m'étais incliné devant la décision de faire apporter la réponse par M. Vandenbroucke mais ce dernier se fait à son tour remplacer. C'en est trop et je soutiens dès lors la demande de suspension.

Als het om slecht nieuws gaat, stuurt de eerste minister gewoonlijk zijn kat. Dit is vandaag ook het geval. Ik had niets anders verwacht. Ik wou me tevreden stellen met de aanwezigheid van de minister van Werk en Pensioenen, maar die stuurt ook zijn kat. Ik sluit mij aan bij mijn collega's Vandeurzen en De Crem. Ik heb het niet over tweede- of derde-rangsfiguren als het om de hier aanwezige ministers handelt; ik benadruk dit. Ik sluit mij aan bij de vraag om deze commissie enige tijd te schorsen, heren voorzitters, om dan om 15.00 uur of zelfs 15.30 uur - de situatie is precair bij Ford dus moet dit debat vandaag kunnen plaatsvinden - de bevoegde minister hierover te horen. Ik denk dat dit het minimumrecht is dat wij als parlementsleden hebben in deze situatie.

Magda De Meyer (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, het is uiteraard het recht van elk parlements lid om in het kader van een interpellatie te vragen en te eisen dat de bevoegde minister aanwezig zou zijn. Ik heb daar ten volle begrip voor. Ik kan mij zelfs aansluiten bij het feit dat men vraagt om de commissie uit te stellen tot de bevoegde minister kan aanwezig zijn.

Ik zou toch erop willen wijzen dat de afwezigheid van de bevoegde minister enkel en alleen te wijten is aan de werkgelegenheidsconferentie. Ik ben het er niet mee eens dat hier op de kap van de minister wordt gedaan alsof hij totaal niet zou geïnteresseerd zijn in het drama van Ford Genk en hij omwille van een of ander folietje niet aanwezig zou willen zijn op deze bijeenkomst. Niets is minder waar. De minister is op dit moment bezig, in het kader van de werkgelegenheidsconferentie, om te proberen dergelijke drama's in de toekomst te voorkomen. Dit lijkt mij toch wel een belangrijke reden. Er kan niet gedaan worden alsof de bevoegde minister hier totaal niet in zou geïnteresseerd zijn.

In die zin wil ik vragen geen partijpolitieke spelletjes te spelen op de kap van de mensen van Ford Genk.

Annemie Roppe (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik behoor niet tot de oppositie. Ik behoor wel tot de Limburgse verkozenen. Ik betreur net als mijn collega's dat de minister niet aanwezig kan zijn bij deze belangrijke bespreking. Ik had gehoopt dat wij vandaag konden spreken over de toestand van Ford Genk. Ik denk dat de werknemers van Ford heel weinig boodschap hebben aan het feit dat hier een vertoning door politici zou worden opgevoerd. Ik wil er dan ook op aandringen dat wij de problematiek van Ford Genk ter sprake zouden brengen, waarbij de aanwezigheid van welke minister dan ook slechts van secundair belang is.

Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik vind dat mevrouw Roppe gelijk heeft, maar wij voeren hier geen spel op. Hier moet een eenakter gespeeld worden onder de titel "De regering doet er iets aan" met in de hoofdrol Frank Vandenbroucke. Ik zie dat de hoofdrolspeler vandaag verstek geeft en dat het tweederangs figuren en stand-ins zijn die het stuk komen spelen. Daar doen wij niet aan mee, mevrouw Roppe!

Jo Vandeurzen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik ben het ook eens met mevrouw Roppe wanneer zij zegt dat het probleem van de mensen ter plaatse het belangrijkste is en niet de procedure in het Parlement. Ik wil wel zeggen, mevrouw Roppe, dat wij een week verwijderd zijn van een nieuwe State of the Union. Het Parlement is al maanden werkloos. Uw iob en de miine is op dit forum. in dit halfroond. de problemen die ons

Magda De Meyer (sp.a-spirit): Je puis comprendre le point de vue des interpellateurs mais je vous demande aussi de faire preuve de compréhension à l'égard du gouvernement. Le premier ministre et M. Vandenbroucke sont eux aussi interpellés par le drame de Ford. Leur présence à la conférence sur l'emploi participe précisément de la volonté de prévenir de nouvelles tragédies de ce type. Je regrette qu'on se livre ici à des jeux de politique politicienne aux dépens des travailleurs de Ford.

Annemie Roppe (sp.a-spirit): Il est un fait que les travailleurs de Ford n'ont que faire de ce spectacle politique.

Pieter De Crem (CD&V): Ce n'est pas nous qui en faisons un spectacle. Le gouvernement joue une pièce en un acte intitulée "Emploi" mais les acteurs principaux font défaut. Nous refusons de nous contenter des doublures.

Jo Vandeurzen (CD&V): La fonction du parlement est d'examiner les problèmes et de tenter de dégager des solutions. Je ne puis donc vraiment pas tolérer qu'un ministre aui sait depuis une

ter ore komen te bespreken en te kijken welke oplossingen wij eraan kunnen geven. Dat is onze job. Dat verwachten de mensen eerlijk gezegd meestal van ons. U hebt de media goed gevolgd. U weet zeer goed dat wij deze zaak niet in deze partijpolitieke sfeer gebracht hebben. Absoluut niet. Wij beseffen zeer goed dat er geen mirakeloplossingen bestaan. Dat hoeft u ons niet te vertellen. Dat zullen wij in onze interpellatie ook niet opwerpen. Maar de regering en uw meerderheid moeten heel goed weten wat zij willen op een week van de State of the Union. Gaan wij naar een Parlement waar men de oppositie niet tracht te betrekken in het debat? Gaan wij naar een situatie waarin open debatcultuur wil zeggen: de boeken toe, en zo lang mogelijk de parlementaire confrontatie uitstellen? Of gaan wij werken in een sfeer waarin de oppositie zich kwetsbaar opstelt en zegt: oké, laten wij zoeken naar oplossingen? U hebt geen mirakeloplossingen. Wij zullen daar ook niet naar vragen, maar betrek ons in het debat. Als dat signaal er niet komt, mevrouw, zeg ik: het zit mij tot hier. Ik ben jarenlang geduldig geweest in het Parlement.

Niemand kan beweren dat ik niet collegiaal ben en niet constructief wil meewerken. Zo ben ik niet en zo wil ik niet worden. De minister wist reeds een week geleden dat hij geïnterpelleerd zou worden over deze aangelegenheid, maar hij deed niet eens de moeite mee te delen dat de afspraak hem niet paste en stelde geen andere datum voor. Indien dit de toon is waarop we starten, zal niet alleen het debat over Ford, maar zullen alle debatten een plezier worden!

Ik ga voor een constructieve oppositie. Ik weet maar al te goed dat de regering geen mirakeloplossingen kan brengen. Ik wil u evenmin beschuldigen van god weet wat allemaal. Voorwaarde is echter dat we een écht debat aangaan én met de juiste personen. Als dat niet mogelijk is dan trek ik daar de conclusies uit!

Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wens met klem te ontkennen dat wij politieke spelletjes spelen. Wij willen alleen vragen kunnen stellen aan de minister aan wie ze moeten worden gesteld. Dat is het voornaamste, maar dat is thans niet het geval.

Mevrouw Roppe, u zegt dat u niet werkloos bent geweest. U moet echter begrijpen dat de oppositie erop gebrand is in een belangrijk dossier de regering eindelijk te kunnen aanpakken. Wanneer echter ministers of staatssecretarissen die terzake niet bevoegd zijn naar de commissie worden gestuurd, wat zit de oppositie hier dan nog te doen? Als het al niet mogelijk is - nog voor het parlementair jaar van start gaat - de bevoegde minister naar de commissie te halen voor het dossier Ford en het drama dat zich op dit ogenblik in Limburg voordoet, dan wordt er gehandeld zoals in het verleden, in die zin dat de oppositie stelselmatig buitenspel wordt gezet en dat van het Parlement een praatbarak wordt gemaakt waar om het even welke minister over om het even welk onderwerp kan komen antwoorden.

Ik treed collega Vandeurzen bij. Dit is geen goed begin van het parlementair jaar. Dit is geen goed begin van onze werkzaamheden. De minister moet zijn prioriteiten kennen. Volgens mij ligt de prioriteit nog steeds bij de volksvertegenwoordiging; de gekozenen van het volk. Werkgelegenheidsconferenties kunnen later gehouden worden. Wij hebben onze vragen ingediend. De commissie vergadert vandaag en de minister wist dat. Daarom hoop ik dat hij zich komt verantwoorden ten aanzien van de gekozenen des volks. Dat is het minste wat we kunnen vragen.

Hans Bonte (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik wil even het woord in het proceduredebat nemen omdat ik ook een vraag aan de minister van

semaine qu'il sera interrogé aujourd'hui ne prenne même pas la peine de nous avertir de son absence!

Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Nous ne nous livrons nullement à des jeux de politique politicienne. Il n'est que normal que l'opposition souhaite enfin pouvoir interroger le ministre compétent. Le Parlement doit avoir la priorité. Une conférence sur l'emploi peut se tenir à d'autres moments. Le gouvernement réduit le Parlement à une sorte de parloir où n'importe quel ministre est compétent pour répondre à toutes les questions.

Hans Bonte (sp.a-spirit): La critique de M. De Crem au sujet de

Werk en Pensioenen heb gericht. Mijnheer De Crem, ik vind het eigenaardig dat u de draak steekt met de aanwezigheid van mevrouw Moerman – u spreekt over tweederangfiguren - omdat het precies een lid van uw fractie is, de heer Vandeurzen, die op de aanwezigheid van mevrouw Moerman heeft aangedrongen via een interpellatieverzoek. Dat verwijt lijkt mij dus ongepast.

Ik heb er geen probleem mee als het antwoord niet van de minister zelf komt omdat ik weet dat het antwoord op mijn vragen van de regering komen. Ik vind het zelfs een goede zaak dat een aantal leden van de regering de parlementsleden van antwoord dienen. De minister van Werk en Pensioenen probeert op dit moment immers om inzake het algemene probleem op de arbeidsmarkt een doorbraak te forceren in de werkgelegenheidsconferentie. Dat is mijn stelling. Ik ben bereid om de aanwezigheid van de minister van Werk en Pensioenen te vragen. Als dit niet lukt ben ik ook bereid om, wetend dat het antwoord van de regering komt, mijn vraag aan de staatssecretaris te stellen.

Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het is toch toegelaten om te wijzen op het geduld dat de oppositie aan de dag legt. Deze interpellaties zijn midden vorige week ingediend.

Omwille van een goede gang van zaken zijn, in samenspraak met de Kamervoorzitter en de leden van de regering, de interpellaties niet doorgestaan op donderdag. Ze zijn omwille van internationale verplichtingen van meerdere excellenties niet doorgestaan op vrijdag. We kregen in ruil de absolute, staalharde, vlijmscherpe, gestolde afgesproken zekerheid dat hier vandaag alle te interpellieren ministers aanwezig zouden zijn. Dat zou niet in de voormiddag gebeuren, zoals we eerst hadden voorgesteld, maar in de namiddag.

We zien dat hier vandaag de belangrijkste minister in het dossier afwezig is. Collega Bonte, ik geef toe dat de eerste interpellatie door het goede werk en dus de enorme voortvarendheid van het Parlement pas vandaag op de agenda staat. De eerste interpellatie die collega Vandeurzen reeds weken geleden had gesteld gaat over de situatie in Ford Genk. Zijn tweede interpellatie is een interpellatie aan de minister van Werk en Pensioenen, de heer Vandenbroucke. Nu krijgen wij vandaag het verwijt dat er een vergadering is van de werkgelegenheidsconferentie.

Mag ik u zeggen dat de werkgelegenheidsconferentie donderdag en vrijdag ook het voorwendsel was? Het ging toen om de voorbereiding van de werkgelegenheidsconferentie voor de vergadering van deze namiddag. Er moesten namelijk zeven telefoontjes worden gepleegd. De ministers konden bijgevolg niet aanwezig zijn op donderdag en vrijdag. Geen kat, geen luis, geen rode, geen blauwe, geen groene, geen oranje luis in dit land gelooft dat de argumentatie die u en de aanwezige ministers aanbrengen waar is.

Het is heel eenvoudig: de minister van Werk en Pensioenen durft zich niet te vertonen in het Parlement. Daar gaat het over. Wij willen een voorstel doen. Het is trouwens een echte schande dat een minister van Werk en Pensioenen geen vertrouwen durft stellen in het Parlement op het moment dat zoiets gebeurt. Dat is onuitgegeven in een parlementaire democratie. We willen echter een voorstel doen. Ofwel wordt er nu contact opgenomen met de minister van Werk en Pensioenen, de heer Vandenbroucke en komt hij vandaag, 6 oktober 2003, naar het Parlement. Voor ons kan het om 15 uur, om 16 uur, om 17 uur. Het kan ook na afloop van de werkgelegenheidsconferentie. Het is niet de eerste keer dat de Kamer samenkomt om 21 uur. Wij willen echter dat hii vandaag komt naar het Parlement. dat de rederina

la présence de Mme Moerman est étonnante. En effet, une des interpellations lui est explicitement adressée.

Quoi qu'il en soit, je me félicite d'obtenir aujourd'hui une réponse du gouvernement, d'autant que je sais que le ministre de l'Emploi évoque en ce moment le problème au sein de la Conférence sur l'emploi.

Pieter De Crem (CD&V): Il semble que le ministre soit subitement devenu indispensable à la Conférence sur l'emploi. Jeudi et vendredi, cette conférence avait déjà servi de prétexte. L'argumentation du gouvernement est totalement dépourvue de crédibilité. Le ministre n'ose manifester pas se présenter devant le Parlement!

Si le ministre de l'Emploi et des Pensions ne vient pas aujourd'hui, je demanderai à cette commission de se prononcer sur la question de savoir s'il ne convient pas que le ministre de tutelle soit présent lors des réunions de sa commission.

controleert, om uitleg te geven over het standpunt van de regering met betrekking tot de crisis in Ford Genk.

Mijnheer de voorzitter, dat zal hij doen. Als hij dat niet doet, vraag ik de stemgerechtigde leden van de commissie te stemmen of zij het opportuun vinden dat een minister van Werk en Pensioenen, die de eerste bevoegde minister is, al dan niet naar deze commissie komt. Ik kijk bijzonder uit naar het stemgedrag van de collega's van VLD, sp.a en Spirit. Ik kijk er in het bijzonder naar uit zo zij inwoners zijn van de provincie Limburg.

De **voorzitter**: Ik geef het woord aan mevrouw de minister Moerman en nadien aan mevrouw Van Brempt. Mevrouw Van Brempt, even geduld, we moeten de spelregels respecteren. Zo is dat nu eenmaal.

Minister **Fientje Moerman**: Mijnheer de voorzitter, een en ander is hier al gezegd in mijn plaats. Ik wou er toch even op wijzen dat de heer Vandeurzen mij een interpellatie heeft gesteld. Ze werd mij gesteld in mijn hoedanigheid als minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid. Ze dateert blijkbaar van voor deze week. Het Parlement is meester van zijn werkzaamheden. Ik ben hier. Ik ben uitgenodigd om voor de commissie te verschijnen om een antwoord te geven op de interpellatie van de heer Vandeurzen die volgens mij door een eerlijke en terechte bezorgdheid is ingegeven. Ik ben ook bereid om dat antwoord te geven.

Mijnheer De Crem, voor het overige zal het mij een bijzondere eer zijn om als tweederangs te worden beschouwd door een derderangs.

Staatssecretaris **Kathleen Van Brempt**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik dank de heren De Crem en Vandeurzen voor hun warme welkom in dit Parlement. Ik voel mij daardoor al onmiddellijk thuis.

Frank Vandenbroucke had mij op het hart gedrukt hem uitgebreid te verontschuldigen, wat ik bij deze dan ook doe. Ik had dat misschien vooraf moeten doen, dan kon het een en ander vermeden zijn.

Mijnheer De Crem, u zegt dat de werkgelegenheidsconferentie geen excuus is. Het is integendeel wel een heel belangrijk excuus. Die werkgelegenheidsconferentie gaat immers niet alleen over het werkgelegenheidsbeleid van deze regering in de al dan niet nabije toekomst. Er liggen op dit moment een aantal maatregelen ter tafel in de conferentie die te maken hebben met het dossier waarover het hier vandaag gaat.

Het is echt te elfder ure dat de heer Vandenbroucke hier niet aanwezig kan zijn omdat de onderhandelingen lopen zoals ze lopen. Hij heeft mij gebeld en we hebben dermate uitgebreid over dit onderwerp gediscussieerd en alle punten overlopen dat ik, volgens mij, - ondanks het feit dat ik volgens de heer De Crem een tweederangsfiguur ben -wel in staat ben deze discussie met u aan te gaan met alle respect voor uw werkzaamheden.

Volgens mij is wie hier zit niet onbelangrijk. Ik wil nogmaals benadrukken dat de heer Vandenbroucke zich uitdrukkelijk wenst te verontschuldigen en hij zal dit zeker in de toekomst met u goedmaken.

Ik vind het echter veel belangrijker dat we discussiëren over het dossier. Ik behoor tot het soort politici dat heel veel aandacht wil schenken aan het constructief samenwerken met de oppositie. Ik betreur wat hier vandaag gebeurt en beschouw dit als een heel slechte start.

Fientje Moerman, ministre: J'estime que ma présence ici est parfaitement légitime. L'interpellation de M. Vandeurzen m'est adressée.

Enfin, c'est un honneur pour moi que d'être qualifiée de personnalité de second plan par une figure de troisième ordre.

Kathleen Van Brempt, secrétaire d'Etat: Je remercie MM. De Crem et Vandeurzen de l'accueil chaleureux qu'ils m'ont réservé devant cette commission.

M. Vandenbroucke m'a instamment prié de l'excuser. Contrairement à ce que d'aucuns affirment ici, sa présence à la conférence sur l'emploi était bien inopinément requise aujourd'hui.

Je me suis longuement entretenue avec lui sur ce dossier et je suis parfaitement en mesure d'engager la discussion avec vous, même si, à en croire M. De Crem, je ne suis qu'une personnalité de second rang.

Mijnheer de voorzitter, ik hoop vooralsnog dat we nu de discussie ten gronde kunnen aanvatten.

De **voorzitter**: Wij zijn gevat door een vraag vanuit diverse fracties om nogmaals te informeren of de minister hier aanwezig kan zijn. Er werd om een schorsing gevraagd.

De regel is dat, als een schorsing wordt gevraagd door zelfs maar één lid van een fractie, daarop wordt ingegaan. Het zou dus volgens mij wijs zijn daarop in te gaan, conform de traditie in dit Huis. Ik zal contact laten opnemen met de minister om te zien in welke positie wij ons bevinden.

Je demande qu'on prenne contact avec le ministre de l'Emploi et des Pensions.

Daarna behoort het aan de commissie om te beslissen of zij als geheel wenst in te gaan op de suggestie van de regering om hier andere excellenties aan het woord te laten. Het behoort nadien aan elke fractie om conclusies te trekken.

Ik schors de vergadering tot 15.00 uur. Daarna zullen wij concluderen.

*De vergadering wordt geschorst om 14.42 uur.
La séance est suspendue à 14.42 heures.*

*De vergadering wordt hervat om 14.59 uur.
La séance est reprise à 14.59 heures.*

De **voorzitter**: Ik geloof dat mevrouw Van Brempt contact heeft gehad met de heer Vandenbroucke.

Staatssecretaris **Kathleen Van Brempt**: Mijnheer de voorzitter, ik heb inderdaad contact gehad met minister Vandenbroucke. Hij kan zich momenteel niet vrijmaken, maar is bereid onmiddellijk na de werkgelegenheidsconferentie naar hier te komen. Hij kan hier ten vroegste aanwezig zijn om 17.15 uur.

Kathleen Van Brempt, secrétaire d'Etat: M. Vandenbroucke ne peut quitter la conférence sur l'emploi; il ne pourra pas être ici avant 17.15 heures. Il appartient dès lors à la commission de décider du déroulement ultérieur de la réunion.

Het ligt dus in uw wijze handen om al of niet te beslissen de discussie nu aan te vatten of te wachten tot 17.15 uur of tot een door u nader te bepalen tijdstip. Ik laat het aan u over.

De **voorzitter**: Voor alle duidelijkheid laat ik het aan de commissie over om zich uit te spreken over het tijdstip waarop de interpellaties worden gehouden.

De acute kennis van het Reglement heeft een beetje geleden onder het reces, maar ik heb ondertussen de kans gehad een en ander na te kijken. Het blijkt dat de eerste minister de minister kan aanduiden die namens de regering kan antwoorden, maar dat een individueel parlementslid de minister kiest die hij wenst te interpellieren. Die minister kan natuurlijk aanvoeren dat hij niet bevoegd is waarbij de kwestie dan eindigt. Als dat echter niet het geval is en de kandidaat-interpellant heeft een minister aangewezen die bevoegd is, dan moet die minister antwoorden ongeacht de mogelijkheid van de commissie om eender welke beslissing te nemen.

In principe kan de interpellatie dus niet doorgaan. Ik stel evenwel voor dat de commissie zich nu zou uitspreken over de vraag of zij de vergadering nu wenst verder te zetten of te wachten tot 17.15 uur. Wie gaat akkoord om de commissiewerkzaamheden nu verder te zetten?

Annemie Roppe (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik zou toch graag even iets zeggen.

De **voorzitter**: Neen mevrouw, we zitten nu in de stemmingsprocedure. Ik herhaal mijn vraag. Wie gaat ermee akkoord om de interpellaties nu te laten plaatsvinden?
Ik tel twaalf stemmen vóór.

Wie is tegen? Zelfs met mijn stem erbij, komen we niet aan voldoende tegenstemmen.

Une majorité de douze membres contre huit souhaite que les interpellations et la question soient développées

sans plus tarder.

Collega's, ik laat de interpellaties, een beetje tegen de regels in, plaatsvinden. Er was een akkoord.

Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wil toch nog even concreet iets vragen. Er zal nu worden geïnterpelleerd vanaf 15 uur. Als de agenda rond 16.45 uur uitgeput is – ik noem maar een uur –, dan heeft deze commissie geen mogelijkheid om minister Vandenbroucke te interpellieren.

Pieter De Crem (CD&V): Si les interpellations ne durent que jusque cinq heures moins le quart, nous ne pourrons pas interpellier le ministre Vandenbroucke, par la faute du sp.a-spirit.

De **voorzitter**: Zo ziet het ernaar uit, ja.

Pieter De Crem (CD&V): Ik hoop dat alle Ford-werknemers in Limburg de steun van de sp.a-spirit-fractie in die aangelegenheid bijzonder zullen opmerken.

Wij richten ons met de CD&V-fractie rechtstreeks tot sp.a-spirit. De socialisten hebben niet gewild dat de minister van Werk komt antwoorden op de vragen die omtrent Ford rijzen. De kiezer zal oordelen.

Dalila Douifi (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, men moet ons nu toch eens ten gronde het volgende uitleggen. In deze commissie kunnen wij een minister en een staatssecretaris ondervragen. De staatssecretaris en een minister van de regering zijn hier aanwezig in de commissie. Waarom kunnen wij dan niet ten gronde overgaan tot het debat, na een uur te hebben stilgezeten? Men moet dát eens aan de mensen uitleggen. Dat houdt geen steek, mijnheer De Crem! U bent dus niet bereid om met een minister en een staatssecretaris te debatteren en tot de orde van de werkzaamheden over te gaan.

Pieter De Crem (CD&V): Maar het is hier niet het schepencollege van de stad Brussel! We konden hier even goed naar mevrouw Simonis of mevrouw Laruelle gevraagd hebben, bevoegd voor het Gezin en voor de Landbouw. Welke mentaliteit is dat in feite, mevrouw Douifi? U bent een vertegenwoordigster van de Socialistische Partij. (...)

De **voorzitter**: Mijnheer De Crem, ik roep u tot de orde. Alstublieft. Laten wij er geen spel van maken waarbij de ene spreker de andere onderbreekt.

Laten wij de spelregels respecteren. Ik geef de ene na de andere het woord, echter kort, want wij zitten niet meer in de normale procedure.

Mevrouw Roppe, de heer Schoofs en de heer Lenssen hebben het woord gevraagd. Daarna sluit ik dit debat af.

Annemie Roppe (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik ben heel blij te horen dat de minister onmiddellijk naar hier zal komen als de tewerkstellingsconferentie vandaag beëindigd is. Ik herhaal wat ik daarstraks al gezegd heb. Ik denk dat de Ford-werknemers er helemaal geen boodschap aan hebben dat wij nu al niet inhoudelijk over hún problematiek zouden spreken.

Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik betreur deze gang van zaken. Er wordt hier gezegd dat de minister ons vanaf 17.15 uur of 17.30 uur te woord zou kunnen staan. Ik was bereid om die tijd even te wachten. Ik weet echter dat de stemming voorbij is. Verontschuldig mij voor deze onderbreking, maar ik hoop dan toch dat wij in het vervolg wat langer kunnen debatteren en dat u niet onmiddellijk tot een stemming overgaat. Wat is het probleem om twee en een half uur te wachten? Wij zijn tenslotte de verkozenen des volks. Wij moeten hier aanwezig zijn, op onze post! Als de minister om 17.30 uur kan antwoorden, dan is er toch geen enkel probleem? Ik betreur dat.

De **voorzitter**: Mijnheer Schoofs, als u dat kan troosten, dan kan ik zeggen dat het niet de bedoeling is om van die procedure de regel te maken. Ik heb duidelijk gezegd – in elk geval zal dat gelden voor de commissie voor het Bedrijfsleven – dat wanneer een bepaald minister geïnterpelleerd wordt, die minister hier moet zijn. Wij zitten nu echter in een gemengde commissie en ook wat in een bijzondere omstandigheid. De problematiek is anderzijds volgens mij zo dringend dat zij een discussie verdient. Het is spijtig dat wij in deze omstandigheden, over zo'n delicate problematiek, nu al procedureel van mening moeten verschillen. Ik houd wel van proceduredebatten, maar ook niet meer dan nodig.

Mijnheer Lenssen, u krijgt het woord.

Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, minister Vandenbroucke komt niet naar deze commissie vóór 17.30 uur? Dat betekent het volgende. Als de interpellaties en de vragen gesteld zijn, en als de meerderheid het spel speelt van de korte interpellaties, dan is de vergadering afgelopen om 16.45 uur. Dan krijgen wij de minister niet te zien. Dit is een hoogdag voor de parlementaire democratie!

De **voorzitter**: Ik geef het woord aan de heer Lenssen, waarna ik het debat onherroepelijk afsluit.

Georges Lenssen (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik betreur dat hier politieke spelletjes worden gespeeld op de kap van de Ford-arbeider, vooral door een partij die gedurende 40 jaar de kans heeft gehad om structureel iets te doen aan de werkgelegenheid, maar dat heeft nagelaten.

Vandaag heeft men met alle actoren op het terrein een vergadering belegd – de werkgelegenheidsconferentie – om op een structurele manier iets te doen aan deze werkgelegenheidsproblemen. Welnu, de minister van Werk en Pensioenen hoort daar te zijn; dat is zijn plaats. Hij moet daar zijn om de belangen van de Ford-werknemers in het bijzonder en alle werknemers in het algemeen te verdedigen.

Ik vind het dan ook een schande dat men hier vandaag twee regeringsleden als tweederangfiguren afschildert en weigert met hen te praten. Iedereen weet dat beslissingen die worden genomen op regeringsniveau collectief worden genomen. Er zijn hier een volwaardige minister en een volwaardige staatssecretaris aanwezig. Ik vind dat deze mensen best de minister van Werk en Pensioenen hier kunnen vervangen. Zij zullen u een passend en goed antwoord geven op de vragen die u hier vandaag stelt. U moet begrip hebben voor het feit dat andere zaken – met name de werkgelegenheidsconferentie – even belangrijk zijn. Als wij bezorgd zijn over de problematiek van de werkgelegenheid kunnen wij hier vandaag best samenwerken en op een collectieve en constructieve manier debatteren om te zien hoe wij er iets kunnen aan doen.

De **voorzitter**: Collega's, ik denk dat wij nu moeten overgaan tot onze agenda.

Nous passons à présent aux interpellations.

Ik geef meteen het woord aan de heer Vandeurzen, die zich zal beperken tot één uiteenzetting.

01 **Samengevoegde interpellaties en vragen van**

- de heer Jo Vandeurzen tot de minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid over "de situatie bij Ford Genk" (nr. 21)
- de heer Jo Vandeurzen tot de minister van Werk en Pensioenen over "problemen bij Ford Genk" (nr. 40)
- de heer Bert Schoofs tot de eerste minister over "Ford Genk" (nr. 41)
- de heer Hans Bonte aan de minister van Werk en Pensioenen over "de aangekondigde ontslagen bij Ford Genk" (nr. 259)

- de heer Pierre Lano aan de minister van Werk en Pensioenen over "de diverse uitspraken van verscheidene politici naar aanleiding van de aangekondigde ontslagen bij Ford Genk en meer in het bijzonder de mening van de Limburgse gouverneur Hilde Houben-Bertrand als zou Ford Genk op termijn definitief de deuren sluiten" (nr. 283)

01 Interpellations et questions jointes de

- M. Jo Vandeurzen à la ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique sur "la situation à l'usine Ford de Genk" (n° 21)

- M. Jo Vandeurzen au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "les problèmes à l'usine Ford de Genk" (n° 40)

- M. Bert Schoofs au premier ministre sur "l'usine Ford de Genk" (n° 41)

- M. Hans Bonte au ministre du Travail et des Pensions sur "les licenciements annoncés à Ford Genk" (n° 259)

- M. Pierre Lano au ministre du Travail et des Pensions sur "les déclarations diverses de plusieurs responsables politiques à l'annonce des licenciements à Ford Genk et, en particulier, l'opinion de Mme Hilde Houben-Bertrand, gouverneur de la province du Limbourg, selon laquelle à terme Ford Genk fermerait définitivement ses portes" (n° 283)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid en door de staatssecretaris voor Arbeidsorganisatie en Welzijn op het Werk, toegevoegd aan de minister van Werk en Pensioenen.)

(La réponse sera fournie par la ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique et par la secrétaire d'Etat à l'Organisation du travail et au Bien-être au travail, adjointe au ministre du Travail et des Pensions.)

01.01 Jo Vandeurzen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, collega's, ik neem aan dat niemand in deze commissie een lange inleiding nodig heeft om het drama in Genk te beschrijven en zijn medeleven te betuigen. Dat hebben wij allemaal uitvoerig kunnen doen tijdens de voorbije dagen. Van een gigantisch aantal mensen is de job in gevaar. Ik denk ook aan de toekomst van de toeleveringsbedrijven en de kleine ondernemingen die van de economische activiteiten bij Ford afhankelijk zijn.

Wellicht moet ik niemand in deze commissie ervan overtuigen dat de woordbreuk van de Europese Ford-leiding bij de mensen zeer zwaar is aangekomen. Die mensen hebben nog niet zo lang geleden onderhandeld via de vakbonden om een herstructurering mogelijk te maken en moeten nu het kroonjuweel van Ford Genk, de Transit, prijsgeven. De Transit gaat naar Turkije. Er waren enorme investeringsprogramma's in de fabriek in Genk opgezet en thans moet men vaststellen dat het tweede deel van het verhaal niet dreigt door te gaan. Ik zal hier niet langer bij stilstaan omdat ik ervan overtuigd ben dat deze gevoelens van verontwaardiging door iedereen worden gedeeld. De vraag is natuurlijk wat op dit moment nog kan gebeuren.

Mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, zoals ik elders reeds zei wens ik hier te herhalen dat, zoals minister Gabriëls niet moet zeggen dat hij Ford redt, zo zal de oppositie evenmin de regering verantwoordelijk stellen voor de concrete beslissing van de directie van Ford Europa, want dat is de realiteit geweld aandoen. Ondanks de moeilijke start van onze besprekingen, wijs ik erop dat dit drama dermate ingrijpend is, zoveel vragen doet rijzen over de economische mogelijkheden van ons land, van Vlaanderen en van onze provincie en zoveel concrete menselijke situaties betreft, dat het nu niet aan de oppositie is om daar een zwartwitverhaal van te maken. Dat zou niet ernstig zijn. Wij willen op een correcte en realistische manier aan het debat deelnemen.

De christen-democraten hebben in Limburg op tal van plaatsen nog bestuursverantwoordelijkheid. Wij willen die uitdaging niet uit de weg aan. Wij hopen ook dat de Vlaamse en de federale regering dit debat

01.01 Jo Vandeurzen (CD&V):

Le parjure de Ford a été très mal ressenti. Le modèle Transit va être assemblé en Turquie sans que le second volet de l'accord soit respecté. La situation est à ce point dramatique qu'il ne saurait être question pour l'opposition de brosser un tableau manichéen. Mon parti assume d'ailleurs toujours des responsabilités à divers niveaux de pouvoir dans la région et il nous importe avant tout de voir ce qui peut encore être fait pour l'aider.

Il faut définir une stratégie à court et à long terme. La Mondéo doit être assemblée à Genk. Nous devons offrir des garanties aux travailleurs et à la région. En dehors de cette stratégie à court terme, nous devons agir sur tous les facteurs ambiants qui s'inscrivent dans le long terme. A cet égard, le gouvernement violet n'en est en pas à son coup d'essai: il a beaucoup promis mais n'a pas fait grand-chose pour rendre le climat plus propice à l'entreprise. Il se pourrait que ce manque de détermination, conjugué au problème des coûts salariaux, ait joué un rôle dans la décision de la direction de Ford.

L'absence de progrès dans certains

op een constructieve manier wil voeren en dat wij onze parlementaire mogelijkheden ten volle kunnen benutten om de toekomst van betrokkenen en van de regio ten volle te vrijwaren.

Dit drama zorgt in de regio voor een wrang gevoel omdat het drama met de Kempense steenkoolmijnen nog niet zo ver achter ons ligt. Ik kom zelf uit een van de gemeenten waar dit drama zich ook heeft afgespeeld. De heer Bonte komt, zoals andere collega's, uit een regio die het Renault-drama hebben meegemaakt. Als politicus staat men daar ook vertwijfeld tegenover. Wat kan er gebeuren? Mensen kijken vol verwachting naar de politiek. Wat zijn onze mogelijkheden om dit drama af te wenden?

De omstandigheden zijn ook in Limburg gewijzigd. Met de sluiting van de mijnen konden wij ook nog wat surfen op een economische relance. Dat is op dit moment jammer genoeg niet het geval. Dat maakt de uitdaging alleen maar groter. De herstructurering die het bedrijf achter de rug heeft, maakt de situatie nog meer precair voor de mensen die er nu hun brood verdienen.

Ik meen dat wij allen het erover eens zijn dat een strategie op korte en lange termijn zich opdringt. De strategie op korte termijn zal zich vooral voltrekken aan de onderhandelingsstafel waar de vakbonden de Ford-directie zullen ontmoeten.

Het vertrouwen in de Ford-directie is toch wel erg geschokt. Er moet worden onderhandeld over zowel de toekomst van degenen die hiervan het slachtoffer dreigen te worden als over de toekomst van de fabriek zelf. Er wordt immers aangekondigd dat de nieuwe Mondeo nog kan worden gemaakt in Genk, maar ik meen dat wij allen het erover eens zijn dat wij ons niet kunnen neerleggen bij het doemscenario dat deze fabriek uit onze provincie zou verdwijnen.

Wij moeten al het mogelijke doen om terzake twee elementen na te streven, namelijk zekerheid ten aanzien van de betrokken werknemers en de zekerheid dat Ford Genk economisch een sterk bedrijf blijft in de regio. Dat zijn de twee doelstellingen die wij op korte termijn absoluut moeten nastreven. In die kortetermijnstrategie heeft de Vlaamse regering zich reeds ingeschreven.

Daarnaast moet ook een langetermijnstrategie worden gevoerd, in die zin dat moet worden ingewerkt op alle mogelijke omgevingsfactoren die van Limburg, maar ook van de rest van ons land, een regio maken waarin bedrijven - ook multinationale bedrijven - bereid zijn te investeren.

Mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, wat betreft het inwerken op de omgevingsfactoren heeft paars uiteraard al een verleden. Wij zullen op onze tanden bijten om tijdens de debatten die worden gevoerd, op de werkgelegenheidsconferentie en elders, niet te verwijzen naar wat in dit Parlement al die jaren op de agenda stond. Er doen geruchten de ronde over het diplomatieke isolement van ons land. Of dit al dan niet een rol zou hebben gespeeld weet ik niet want ik ben geen expert terzake. Ik stel evenwel vast dat belangrijke observatoren daarvan melding maken.

Er is het probleem van de loonkost. De vorige legislatuur vatte aan met de aankondiging dat heel wat inspanningen zouden worden geleverd voor het verlagen van de brutoloonkost. Halverwege de legislatuur is men hierbij voor de helft teruggekomen op zijn intenties. Men heeft die belofte dus niet helemaal waargemaakt. Men is nu natuurlijk allemaal druk bezig over de loonkost.

dossiers économiques majeurs suscite de l'amertume. La relance de l'économie doit constituer l'une des grandes priorités politiques mais la réalité est toute différente. Le gouvernement doit se décider enfin à prendre des mesures pour préserver le tissu économique.

Les coûts salariaux constituent un premier dossier. Ce levier permettra-t-il de renforcer l'attrait de la Belgique sur le plan industriel ? Un deuxième dossier est celui des instruments publics fédéraux : existent-ils encore ? Des mesures fiscales préférentielles peuvent-elles contribuer à améliorer la situation ? La déconcentration des services publics peut-elle aider ? Des mesures de stimulation peuvent-elles être prise par l'entremise de l'Europe en faveur de certaines régions ? Un troisième dossier qui mérite une attention particulière est celui de la mobilité. Le gouvernement laisse le dossier des chemins de fer en souffrance depuis des années. Le moment est venu de présenter des résultats concrets.

Voorts denk ik aan sommige verklaringen voor de verkiezingen, waarin de VLD het getal van 1,5 miljard loonkostverlaging nogmaals lanceerde en uiteindelijk denk ik aan de cijfers die thans worden aangehaald, namelijk tussen de 400 en de 800 miljoen euro die in de weegschaal liggen. Dit is voor ons te laat en te weinig. Het is een verhaal dat we reeds heel vaak hebben gebracht. Ik kan alleen maar met wrange gevoelens denken aan de debatten die daarover werden gevoerd. Er werd al vaak een signaal gegeven.

Ik weet wel dat dit niet de enige factor is. De beslissing van de Ford-directie is het resultaat van vele factoren. Zowel de diplomatieke situatie, de loonkost als andere elementen zouden er echter hebben toe kunnen bijdragen of mee een rol hebben kunnen gespeeld.

Ik heb ook wrange gevoelens over wat er in de pers vandaag te lezen stond over de papierberg die niet gekrompen is onder de eerste regering Verhofstadt. Ik vraag mij dan af waarmee wij in dit Parlement al die jaren bezig geweest zijn.

De omgevingsfactoren waarop moet worden ingewerkt, zijn veelzijdig. Op zich zijn ze wellicht niet van die aard om een beslissing in de ene of andere richting te ontlokken, maar het feit dat wij op tal van terreinen de voorbije jaren geen of onvoldoende vooruitgang boekten is een element dat een politieke partij die thans deel uitmaakt van de oppositie, maar die naar de verkiezingen stapte met de boodschap dat de economie niet goed draait en dat hierin prioriteit moest worden gegeven, met een wrang gevoel opzadelt.

De staatssecretaris is zinnens een en ander te ondernemen, maar geeft nu reeds te kennen dat de data met betrekking tot de beloftes of intenties die in het regeerakkoord werden opgenomen, evenmin kunnen worden gehaald. Waarmee zijn wij bezig op dat vlak?

Nu is het hoog tijd dat in dit Parlement de essentiële aangelegenheden omtrent het beleid van het land op de agenda worden geplaatst. Het gaat niet meer over de leuke dingen, noch over de perceptie en evenmin over het voluntarisme, maar over de vraag of wij in dit land een economisch weefsel in stand kunnen houden, of wij industriële activiteiten hier kunnen houden en of wij op korte termijn acties kunnen ondernemen inzake Ford Genk.

Ik heb uiteraard ook een aantal vragen. Deze vragen hebben te maken met de positie van de federale regering. We zijn wat geschrokken over de beperkte reacties. Er was verontwaardiging maar er kwam verder weinig bij. Ondertussen merk ik dat iedereen ervan overtuigd is dat we alle mogelijke inspanningen moeten leveren, ook vanuit de overheid. Wat kan het federaal niveau bijdragen om hier soelaas te bieden en elementen van oplossing aan te reiken?

Ten eerste is er de loonkostproblematiek, problematiek die mevrouw de minister zeer goed kent. Bij de werkgelegenheidsconferentie zijn er professoren als professor De Grauwe die beweren dat men hier niet aan moet beginnen omdat het allemaal um sonst is. Ik behoor niet tot die school. Ik meen dat wij alle factoren die kunnen meespelen in het beslissingsproces van dit soort groepen moeten kunnen bespelen. Ik vrees dat het te laat en te weinig is maar ik wil heel graag vernemen of de federale regering in het kader van de werkgelegenheidsconferentie inspanningen kan doen die misschien van dien aard zijn dat ze de beslissingen bij Ford in de komende jaren kunnen beïnvloeden. In ieder geval zullen ze van dien aard moeten zijn dat ze de industriële aantrekkelijkheid van ons land kunnen verhogen.

Ten tweede, de vraag rijst wat wij kunnen doen met de economische instrumenten die wij op federaal vlak nog hebben. Uiteraard zijn veel van de hefboomen in handen van de Vlaamse overheid. Toch denk ik, mevrouw de minister, dat er wellicht nog mogelijkheden zijn. Misschien zijn er fiscale mogelijkheden. De reconversie maatschappij is een begrip dat terug in de mond wordt genomen in de provincie Limburg. We weten dat we daarvoor naar Europa moeten kijken. Kunnen wij fiscale maatregelen nemen die het investeren in een regio aantrekkelijk maken? Misschien zijn er ook mogelijkheden inzake deconcentratie van overheidsdiensten. Dat is een evergreen die bij de reconversie opdrachten altijd terugkomt. De vraag is natuurlijk of wij er ooit in zullen slagen om daar een hard punt van te maken. Ook over de energieproblematiek zijn de bedrijven bezorgd, over de factuur die op hen afkomt. Verder is er de administratieve vereenvoudiging als we het over de lange termijn hebben. De bevoegde staatssecretaris is niet echt positief over de voorbije jaren. Zijn er op dat vlak maatregelen te nemen? Ik denk persoonlijk dat wij snel zullen moeten investeren in het contact met Europa. Wij zullen moeten zoeken naar grotere draagvlakken voor het probleem van herstructurering in de autoassemblage, ook buiten de grenzen van ons land. Wij moeten met het oog op Europa nagaan of wij in staat zijn om terzake een regionale politiek te voeren. Kunnen wij bekomen dat wij een aantal extra incentives kunnen geven in een af te bakenen regio zoals de provincie Limburg? De tijden zijn wat dat betreft wel wat veranderd vergeleken met de jaren '80. Dat belet niet dat ik de federale regering vraag om alles te doen opdat wij snel en zeer operationeel nieuwe middelen kunnen aanreiken om de economie in de provincie op te vijzelen en om misschien nog enige invloed uit te oefenen op de strategische beslissingen van Ford.

Ik zal mijn andere vragen kort houden, mijnheer de voorzitter, aangezien ik meen dat veel andere collega's ze zullen aanvullen. Mevrouw de minister, het spoor valt natuurlijk niet onder uw bevoegdheid. U weet echter wellicht dat de NMBS voor Limburg een zorgdossier is van eerste orde. Het gaat dan om de verbindingen met Brussel maar ook om die naar het Oosten, de IJzeren Rijn. Vandaag nog zei de voormalige directeur Heller dat dit cruciaal is voor de ontwikkeling van onze provincie. Dat is een dossier dat voor de regio en voor de mobiliteit in de regio essentieel is. Ook dat is een dossier dat natuurlijk niet van vandaag op morgen gerealiseerd kan worden. Het is echter een dossier waar de regering al jaren aan sleutelt. Wij moeten echter werkelijk alles doen wat wij kunnen om de tewerkstelling in de regio een push te geven en om de beslissingen van Ford vooralsnog te kunnen beïnvloeden.

Wat kan de federale regering doen? Zal de regering de in Vlaanderen opgerichte task force vervoegen? Zullen wij onze diplomatieke middelen aanwenden om vooralsnog waar mogelijk beslissingen te beïnvloeden? Zullen wij proberen de regionale reconversiepolitiek mogelijk te maken? Zullen wij de mobiliteitsproblemen effectief in een versneld tempo proberen aan te pakken?

Mijnheer de voorzitter, tot zover mijn eerste reeks vragen.

01.02 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik heb begrepen dat de interpellaties worden samengevoegd en dat de beide ministers samen zullen antwoorden.

De **voorzitter**: We zullen het aan de ministers laten wie antwoordt en in welke volgorde.

01.03 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, het **01.03 Bert Schoofs (VLAAMS**

drama van Ford Genk komt niet geheel onverwacht. Het lijkt misschien gek dit te horen uit de mond van een oppositielid. Er gingen in Limburg echter al bij het begin van dit jaar, na de vorige herstructurering, stemmen op dat het slecht ging met "de Ford" zoals het symbool daar wordt genoemd.

Toch komt de klap nog zeer hard aan, zeker wanneer we voor ogen houden wat nog niet zo lang geleden door de top van Ford Europa werd beloofd. Een commentator schrijft in een Limburgse krant dat Limburg in een klap opnieuw een reconversiegebied wordt. Misschien nemen we soms iets te weinig afstand van de hele problematiek wanneer we in de regio zelf wonen. Het toont echter aan hoe hard deze klap aankomt in Limburg.

De oorzaken werden al vernoemd: de slechte toestand van de wereldeconomie, de recessie en de auto-industrie die in de klappen deelt. Ik kan het ermee eens zijn dat dit misschien een excuusje is voor paars, maar verder dan dat gaat het ook niet. We zien immers dat er de laatste jaren weinig wijzigingen waren aan de loonkosten in België. Er was een loonkostenverlaging van 800 miljoen beloofd voor 2003, maar die zou worden gesplitst en zou slechts voor de helft worden gerealiseerd. Op het einde van de vorige legislatuur werd nog net beslist dat het maar om 400 miljoen zou gaan in plaats van 800.

Ik begrijp ook wel dat de hoge loonkosten niet het enige element in dit verhaal zijn. Omdat de auto-industrie begint uit te wijken naar de lagelonenlanden en omdat er weinig lagelonenlanden zijn in de EU, zullen we ook op dat vlak de regering nog een beetje krediet gunnen. Ik wil er echter onmiddellijk aan toevoegen dat het zeer eigenaardig is dat aan Ford Genk nog geen jaar geleden aanvankelijk 900 miljoen werd beloofd en dat de productie van het model Focus naar Ford Genk zou komen. We zien nu dat die productie naar Spanje verhuist. Oorspronkelijk was er sprake van drie vestigingen, Saarlouis aan de Rijn, Genk en Valencia in Spanje. Alles blijkt nu naar Valencia te gaan.

Ik kom tot mijn derde punt. Jo Vandeuren heeft al lichtjes aangekaart dat België zich op een gegeven ogenblik zodanig arrogant heeft opgesteld ten aanzien van de Verenigde Staten en op een – volgens mij – zodanig onverstandige manier dat we met enige zekerheid kunnen zeggen dat het minstens onrechtstreeks door de uitlatingen van Louis Michel is dat Ford nu zo hard wordt getroffen.

Er waren investeringen beloofd ten belope van 900 miljoen en er was een nieuw model beloofd. Dat wordt allemaal weggeplukt, terwijl oude en voor Genk minder aangename beslissingen gehandhaafd blijven. Ik bedoel daarmee de verhuis van de Ford Transit naar Turkije.

Ford Europa wordt het meest gepluimd in België. Over de Verenigde Staten spreek ik niet. Men wil Genk wel eens vergelijken met de vestiging van Dagenham in Groot-Brittannië maar dan wil ik er wel op wijzen dat in Dagenham aanvankelijk 1.900 arbeidsplaatsen zouden verdwijnen. Uiteindelijk zijn er maar 1.300 jobs verdwenen omdat de dieselmotoren naar ginder gaan. Ford deelt ondertussen ook bepaalde cadeautjes, Wiedergutmachungen uit aan andere vestigingen in Europa behalve aan Ford Genk. Ford Genk wordt helemaal in de kou gezet en verliest het meeste aantal werknemers. Ik kan enkel vermoeden - en ik word daarin bijgetreden door professor Vereeck van het LUC - dat de Irak-crisis zeker heeft meegespeeld. Gedane zaken nemen geen keer en we moeten nu naar de toekomst van Limburg kijken.

Ik heb een concrete vraag die ik graag aan de eerste minister had gesteld. Mijn interpellatie was om die reden in de eerste plaats aan

BLOK): La restructuration du siège de Ford à Genk ne s'explique pas uniquement par le poids des charges salariales. On peut s'étonner que Ford veuille faire produire ailleurs qu'en Belgique la Focus dont la fabrication suppose un programme d'investissement de € 900 millions. Je soupçonne que cette décision soit inspirée par l'arrogance dont la Belgique a fait preuve envers les Etats-Unis lors de la crise en Irak. Les déclarations de M. Michel auront eu pour conséquence que Ford Genk est le seul siège de la société en Europe à être frappé de plein fouet.

La direction de Ford aurait promis à M. Verhofstadt qu'une partie des investissements serait réalisée. Elle n'a pas tenu le même langage aux syndicats. Où se situe la vérité ? Une partie de l'emploi pourra-t-elle encore être sauvée ? Ou la société Ford espère-t-elle encore, en faisant cette promesse, obtenir les subventions qu'elle escompte ?

Quelles mesures structurelles le gouvernement peut-il encore prendre ? Subsiste-t-il une marge pour une réduction éventuelle des coûts salariaux ? Va-t-on enfin désenclaver la province de Limbourg par le rail ? Le Limbourg ne requiert-il pas une stratégie de réorientation ?

La situation géographique qu'elle occupe au cœur d'une région économiquement forte constitue l'atout du Limbourg, et celui de la Flandre en général. En revanche, la faiblesse qu'a mise en évidence l'analyse de la Société de Développement régional est que la province compte encore beaucoup d'entreprises industrielles. C'est pourquoi je demande instamment que le gouvernement fasse en sorte d'éviter la perte d'autres emplois dans ce secteur et de mettre en œuvre une politique de réorientation au Limbourg.

Le gouvernement annonce la création de 200.000 emplois. Mais 3.000 emplois supplémentaires disparaissent aujourd'hui. Depuis le mois de septembre de l'année passée, 25.000 emplois ont été

premier Verhofstadt gericht. Op een gegeven ogenblik lezen we in de pers, na de aankondiging van het drama dat Booth en Shartz, de topleiders van Ford Europa, andere zaken tegen premier Verhofstadt zouden hebben verteld dan tegen de vakbondstop. Er zou aan premier Verhofstadt beloofd zijn dat een deel van de investeringen toch zou worden uitgevoerd. Ik wil weten van de beide dames ministers wat hiervan aan is. Dit is een persbericht uit De Morgen waar sommigen misschien overheen hebben gelezen. De titel luidde: "Geen geld zonder strikte garanties". In dat artikel werd gesteld dat Booth aan Verhofstadt zou verteld hebben dat toch nog een deel van de investeringen zou worden uitgevoerd. De vakbondstop wil daarover duidelijkheid. Ik wil daar zelf ook duidelijkheid over. Is dat een klein visje dat Ford Europa wil uitgooien om toch nog subsidies binnen te rijden? Is dat gewoon een kwakkel die in het nieuws werd gestuurd en zo in de krant is terechtgekomen? Is dat wel degelijk een reële belofte die door Ford Europa werd gedaan? Dit zou wel eens tientallen of honderden arbeidsplaatsen kunnen schelen. Bij Ford zou het als een klein zalfje op een grote wonde aankomen als zou blijken dat een deel van de investeringen toch zou worden uitgevoerd. Dit creëert immers nieuwe hoop ten aanzien van de Mondeo waarover nog niet werd beslist dat die in Genk blijft.

Ik had naar aanleiding van de vragen van Jo Vandeuren ook een hoofdstuk voorbereid in verband met de structurele maatregelen die de regering wil nemen. Ik heb het dan niet alleen over de loonkostenverlaging want in de auto-industrie zijn de loonkosten niet het hoogst doch evenmin van aard om over naar huis te schrijven. Loonkostenverlaging is dan ook slechts een deel van het verhaal dat voor een oplossing zou kunnen zorgen. Een tweede element is de spoorontsluiting. Uit een studie van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Limburg genaamd LISOP, Limburgs Economisch Strategisch Ontwikkelingsplan, blijkt dat Limburg het hart is van een regio die in een straal van 500 kilometer de helft van de koopkracht in de EU herbergt. Dit is geen klein bier. Toch slagen we er blijkbaar noch op federaal vlak, noch op de lagere echelons – Vlaanderen heeft op dat vlak veel te weinig bevoegdheden – in om een fatsoenlijke spoorontsluiting voor Limburg te bieden. Dit is wraakroepend. Dames ministers, wat met die toestand van vandaag? Het is abnormaal dat men er in Limburg nog niet in is geslaagd om de industriële aanwezigheid een beetje terug te dringen ten voordele van andere sectoren.

Het is de sterkte van Limburg dat de regio, samen met Vlaanderen uiteraard in een zeer aantrekkelijke grotere regio ligt. Dat is de sterkteanalyse.

De zwaktekant van de slotanalyse die de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij heeft gemaakt, is het feit dat in Limburg nog veel grote industriële bedrijven zijn gevestigd. Ik vraag dan ook bijzondere aandacht van de federale regering voor dit punt om in de toekomst niet nog meer jobs te laten verloren gaan, zeker niet in die sectoren, en toch een zekere heroriënteringstrategie te voeren voor Limburg.

Ten slotte is er nog een punt dat mij opvalt. Ik heb de jongste weken – misschien al sinds 18 mei – niet meer horen spreken over de actieve welvaartstaat. Dat ding schijnt definitief dood en begraven te zijn.

Men spreekt over 200.000 extra banen. Geef toe dat velen daarover hun twijfels zullen hebben nu we 3.000 jobs verloren zien gaan. Ik zou het zeer pompeus vinden dat zij die zich daarop in het verleden beriepen, er nu mee afkomen. We zien dat ten opzichte van dezelfde periode voria

perdus et le nombre de faillites est en hausse. Comme l'a relevé le président de la Chambre du commerce et de l'industrie du Limbourg, les mesures ont été insuffisantes et tardives.

Je me limiterai à deux questions. Le discours tenu aux syndicats diffère-t-il de celui adressé au gouvernement ? Quelles mesures structurelles le gouvernement prévoit-il pour réorienter l'économie limbourgeoise ?

jaar alweer 25.000 jobs verloren zijn gegaan en dat het aantal faillissementen nooit zo hoog zijn geweest. Dat is dan ook mijn fundamentele kritiek aan het adres van paars. Jo Vandeurzen zei het al: "Het is te weinig en het komt te laat". Het komt uit de mond van niemand minder dan de gedelegeerd bestuurder van de Kamer van Handel en Nijverheid in Limburg. Wat nu staat te gebeuren is te weinig en komt te laat.

Ik wil mij dus samenvattend tot twee vragen beperken.

Ten eerste, welke zijn eventueel de discrepanties tussen wat aan de vakbond is verteld en wat aan de regering is verteld?

Ten tweede, welke structurele maatregelen denkt de regering te nemen, ook in het kader van de heroriëntering van de Limburgse economie?

De **voorzitter**: Het woord is nu aan de heer Bonte, die voor één keer ex cathedra mag spreken.

01.04 Hans Bonte (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, het is mijn inschatting dat het drama bij Ford Genk nog eens aantoon op welke brutale manier internationale concerns zich in dit land kunnen gedragen bij herstructureringen en collectieve ontslagen. Iedereen weet – er is voldoende naar verwezen – dat een ander engagement was genomen voor de toekomst en voor de verzekering van de werkgelegenheid. Welnu, het is ook op dit vlak een koude douche als men opmerkt dat men precies het omgekeerde doet. Ik wil hiermee aangeven dat het blijkbaar nodig is dat er zich af en toe een sociaal drama van die omvang voordoet om een aantal mensen het inzicht te geven op welke brutale manier internationale concerns zich tot op de dag van vandaag kunnen gedragen.

Langs de andere kant – en dit maakt het bijzonder moeilijk vandaag een positie te bepleiten in dit conflict – toont het eveneens aan hoe kwetsbaar onze economie is; hoe kwetsbaar het open karakter van onze economie ons bedrijfsleven maakt. In die zin is het opnieuw een van de voorbeelden in een lange rij. We hebben hier een jaar rond Sabena gewerkt, we hebben Renault Vilvoorde gekend en we hebben andere bedrijfssluitingen gekend. De rode draad is dat telkens vanuit een andere lidstaat beslissingen worden genomen waarvan we in ons land onmiddellijk het effect voelen. Dat plaatst ons in een bijzonder kwetsbare positie, zeker in het geval van Ford Genk. Zowel de werknemers van Ford Genk, alsook alle politici – het verheugt mij dat zich nu meer mensen om die problematiek gaan bekommeren – zitten eigenlijk in een soort chantagepositie. Elk initiatief moet in het licht worden gezien van het mogelijke effect in de beslissingscenario's van Ford worldwide. In die zin is het een bijzonder moeilijke en complexe situatie.

Ik kan mij indenken dat dit voor de bevoegde overheden en zeker ook voor de vakbondsvertegenwoordigers die nu voor dramatische dagen staan, absoluut geen evidentie is.

Een eerste zaak die ik daarbij zou willen bepleiten is dat op alle echelons – ik heb het dan inderdaad over de vakbondswereld, maar ook over de werknemers en zeker ook over de Vlaamse regering, evenals de federale beleidsverantwoordelijken – zo snel als mogelijk een stuk zekerheid wordt nagestreefd. Die zekerheid moet ook van het bedrijf komen. Men moet inderdaad zeer snel duidelijkheid hebben over het engagement van Ford Genk, al is het laatste wat men moet doen publiek de spiermassa's laten rollen en subsidiestromen in vraag stellen. Wanneer die laatste leditiem zijn. zijn ze leditiem. Op dat vlak

01.04 Hans Bonte (sp.a-spirit): Les événements de Ford Genk montrent une fois encore à quel point les grands groupes peuvent se montrer brutaux. Ford avait pris des engagements mais finit par faire le contraire de ce qui avait été annoncé. Le drame de Ford Genk illustre toute la fragilité que génère l'ouverture de l'économie. Comme la fermeture de Renault et la faillite de la Sabena, ce drame est la conséquence de décisions prises hors de nos frontières. Les centres décisionnels n'étant pas localisés chez nous, les travailleurs comme les responsables politiques de ce pays subissent en quelque sorte un chantage. Avant de prendre la moindre initiative locale, il faut se demander quel accueil lui sera réservé dans les cénacles de Ford de par le monde.

Voici mes propositions. Le premier objectif doit être d'apporter au plus vite la sécurité aux travailleurs de Ford Genk. Il est inopportun de rouler publiquement des mécaniques et de remettre en question des subventions promises. Le second objectif doit être de créer un maximum de perspectives pour les travailleurs lésés. Il faut réagir avec promptitude et les initiatives en faveur de l'emploi et de l'outplacement doivent être prises en temps opportun. L'autorité fédérale doit élaborer les instruments requis à cet effet. A moyen terme, je préconise de nouvelles mesures législatives

wordt best duidelijkheid en zekerheid gecreëerd. Hetzelfde geldt voor de werknemers. Men moet zich volop organiseren, zowel op syndicaal vlak als op bedrijfsvlak en op het politieke niveau. Men moet de toekomstkansen van de bedreigde werknemers maximaliseren. Ik heb het meegemaakt bij Sabena en bij Renault: men verloor daar veel tijd en mogelijkheden doordat men zich te laat organiseerde richting hertewerkstelling, bijscholing en outplacement. Ik weet dat dit vandaag te vroeg is, dat de partners hun rol zullen moeten spelen op het niveau van het bedrijf in Genk, maar het zou goed zijn mocht de federale overheid samen met de Vlaamse een instrumentarium voorbereiden dat zeer snel en volop kan worden ingezet om de mensen die bedreigd zijn maximale kansen op een beter perspectief te bieden.

Ik denk dat er opnieuw, zoals destijds met Renault, een aantal lessen kan getrokken worden voor de middellange termijn. Dan heb ik het over wetgevend werk op het vlak van herstructureringen; dan heb ik het over de noodzaak om een kostenreductie te bepleiten in het licht van een industrieel beleid. Er liggen een aantal voorstellen op tafel en ik zal daar straks nog een concrete vraag aan toevoegen. Ik heb het dan ook over de infrastructuurproblemen waarnaar wordt verwezen, zoals de spoorontsluiting. Laten we echter wel wezen: het is niet door een gebrek aan spoorontsluiting dat Ford Genk vandaag met een groot probleem zit.

Ik probeer zo precies mogelijke vragen te stellen aan de federale regering, ongeacht of het de minister of de staatssecretaris is die er zal op antwoorden. Mij lijkt het wel nodig dat de federale regering duidelijkheid brengt over de samenwerking die er moet komen met het Vlaamse niveau. Als u inderdaad een operationeel instrumentarium wil maken dat op korte termijn behulpzaam kan zijn bij het wegwerken van het sociale drama in Genk, dan kan u beter vandaag al geregeld samenzitten met de Vlaamse regering om afspraken te maken inzake communicatie, inzake het samenbrengen van middelen die zich enerzijds op Vlaams niveau en anderzijds op federaal niveau bevinden, om zo een soort aanbod te kunnen doen aan het sociaal overleg dat vroeg of laat op gang moet komen. Wat mij betreft, gebeurt dat liever vroeg dan laat wat Ford Genk betreft.

Dat is dus mijn eerste vraag: is er concertatie, is er overleg met het oog op de oprichting van een instrumentarium?

Tweede vraag. Ik denk dat elk drama ook lessen met zich mee moet brengen, zeker op dit terrein, op een moment waarbij sociale partners en overheden elkaar systematisch ontmoeten naar aanleiding van de werkgelegenheidsconferentie. Ik heb dan een vraag naar het engagement dat door de premier op een bepaald moment op tafel werd gelegd, namelijk het fiscaal of het parafiscaal voordeliger maken van ploegenarbeid en van overurenregeling in een aantal segmenten van de industriële sector.

Dit kan, mijns inziens, een voorbeeld zijn van kostenreductie. In welke mate bestaat hierover een consensus? In welke mate is dit reeds gebudgetteerd? In welke mate maakt dit voorstel voorwerp uit van de werkgelegenheidsconferentie?

Een tweede vraag heeft veeleer betrekking op het sociale terrein. Ik breek een lans voor een zoveelste aanpassing van de sluitingswetgeving, de wetgeving op het collectief ontslag. De voorbije jaren werden reeds aanpassingen doorgevoerd naar aanleiding van een aantal drama's. Een nieuwe aanpassing moet vermijden dat men, telkens zich een nieuw drama voordoet, altijd opnieuw ingewikkelde onderhandelinaen moet voeren met de diverse bevoegdheidsniveaus om

concernant les restructurations et fermetures d'entreprise, l'abaissement des coûts dans le cadre d'une politique industrielle et l'amélioration de l'infrastructure.

Voici mes questions. La première a trait à la nécessaire collaboration entre le niveau fédéral et le niveau flamand. L'élaboration d'instruments en vue de la remise au travail des salariés licenciés a-t-elle déjà fait l'objet d'une concertation?

La deuxième concerne la proposition du premier ministre d'accroître l'attrait fiscal du travail en équipes et des heures supplémentaires. Dans quelle mesure existe-t-il un consensus en la matière? L'entreprise est-elle budgétairement réalisable? Et jusqu'à quel point cette question est-elle à l'ordre du jour de la Conférence sur l'emploi?

Enfin, je souhaite plaider en faveur d'un aménagement de la législation relative au licenciement collectif, afin d'éviter qu'il faille à chaque nouveau drame une nouvelle concertation complexe pour mettre en place des instruments de remise au travail. Cet automatisme doit également s'appliquer aux fermetures de petites entreprises, qui ne sont pas médiatisées, afin de maximiser les chances des travailleurs licenciés de retrouver un emploi. Cette matière sera-t-elle abordée lors de la Conférence sur l'emploi ou le Parlement doit-il prendre ses responsabilités en la matière?

een soort “herplaatsingsinstrumentarium” te maken. Ik houd een pleidooi opdat de wetgeving opnieuw onder de loep wordt genomen zodat, telkens een probleem rijst, ook in kleinere bedrijven die nooit de massamedia halen, een automatisme in werking treedt waarbij de hertewerkstellingskansen van mensen maximaal zijn. Dit is de les die we uit Renault en Sabena hebben geleerd. Door kort op de bal te spelen worden de hertewerkstellingskansen aanzienlijk vergroot. Zal dit onderwerp snel aan bod komen in de werkgelegenheidsconferentie of verwacht de regering dat in eerste instantie het Parlement zijn verantwoordelijkheid opneemt? Wat moeten we op dat vlak verwachten?

De **voorzitter**: Collega's, ik geef thans het woord aan de heer Lano voor zijn vraag. Voor alle duidelijkheid: sommigen blijken geen weet te hebben van deze vraag. Ze werd echter wel degelijk tijdig ingediend. Ik heb ze in elk geval bij mij thuis tijdig via fax ontvangen door tussenkomst van de diensten. Ik laat deze vraag dan ook stellen. Iedereen kent mijn goed karakter.

01.05 Pierre Lano (VLD): Mevrouw de staatssecretaris, welkom. Ik heb evenveel respect als andere sprekers voor de onrust, het onbegrip, het gevoel van machteloosheid en miskenning, van mislukking, bij de medewerkers van Ford Genk. Ook voor hun gelatenheid. Maar natuurlijk ben ik ook ondernemer. Ik tracht de zaak dan ook een beetje anders, rationeler, te benaderen. Dat is moeilijk in deze omstandigheden, want er zijn wrange gevoelens, maar wij moeten toch eens durven naar de feiten te kijken, hoe slecht die ook mogen zijn.

Ik betreur de recuperatie van het hele geval Ford Genk, het bakkeleien van de politici. Sommige uitspraken zijn schadelijk: “woordbreuk”, “wantrouwen”, “het vertrouwen is geschokt”. Ik weet niet of dat aarde aan de dijk brengt. Er zijn de Cassandra-uitspraken, die ik betreur. Al die stoere uitspraken brengen meer kwaads met zich dan goeds.

(...)

Uitspraken van alle partijen, mijnheer Vandeuren. Van allemaal, zonder uitzondering. Zulke stoere uitspraken betreurt men soms later. Sommige zijn op het randje, bijvoorbeeld: “Ford is schuldig”. Alsof Ford bewust een slecht model zou maken. Ik weet uiteraard wel dat er in casu een catharsis nodig is, maar alle partijen, niet alleen de regering maar ook de sociale partners, waren gewaarschuwd wat er komen zou.

Mijnheer De Crem, het is geen Scud-raket waar wij vandaag mee geconfronteerd worden. Er is niets dat niet tijdig gezegd werd, tegen alle betrokken partijen. Op 23 januari 2002 werd op het Martelarenplein in aanwezigheid van een minister en drie kabinetschefs door de top van Ford Europa een serie vergelijkende slides getoond. Wat stond er op die slides? Bedenkingen over Ford Genk: lager kwaliteitsniveau, hogere structurele kosten, minder flexibiliteit. Wat toonden die slides aan? De totale kosten, vertrekkend van een basis 100, bedroegen in Genk: 248, in Saarlouis: 203. Ziekteverzuim: 8,5% in Genk, 7% in Saarlouis. 5% bij Opel. Productiviteit: 100 in Genk, 125 in Saarlouis. Toen al had men gewoonweg 70 dagen technische werkloosheid ingecalculeerd. Het businessplan toen hield in 1.700.000 auto's te maken op 4 platformen, 425.000 per platform, ook in Genk en over 4 (...), die wisselbaar zouden zijn, ook in Genk. De investeringen die men plande bedroegen 1,3 miljard euro. Meer dus dan wat men vandaag in de pers vertelt. Men heeft toen echter ook gewezen op de problemen van Maribel in verband met de shiftpremies waaraan men nu iets wil doen, de investeringssteun en de opleidingskosten.

Kortom, dat gezeur over de subsidies tegenwoordig vind ik totaal niet relevant. Immers, men heeft de Europese Commissie benaderd. Men

01.05 Pierre Lano (VLD): Je suis plein de compréhension pour les sentiments d'inquiétude et de colère qui animent les travailleurs de Ford Genk, mais étant moi-même dirigeant d'entreprise, je veux tenter d'appréhender cette situation d'une manière rationnelle, aussi difficile que cela puisse être. Je regrette toutes les tentatives de récupération des uns et des autres, et j'estime que certaines déclarations sont même carrément néfastes. Je sais bien que l'acceptation d'une tragédie comme celle-ci passe par une catharsis, mais il est des déclarations musclées qu'on regrette par la suite. Il s'agit de déclarations faites par des hommes politiques, tous partis politiques confondus. Toutes les informations ont été communiquées dans les délais requis aux parties concernées. Le 23 janvier 2003, la direction de Ford a été reçue Place des Martyrs, en présence d'un ministre et de trois chefs de cabinet. Une série de transparents comparatifs a, à cette occasion, été présentée, mettant en évidence les handicaps de l'unité de production de Genk: un niveau de qualité inférieur, des coûts structurels plus élevés et moins de flexibilité. Par rapport à Saarlouis, l'usine de Genk se distingue par des coûts plus élevés et un absentéisme pour cause de maladie plus important, et par une productivité inférieure.

Les lamentations concernant les subventions sont parfaitement hors de propos aujourd'hui. Le gouvernement flamand a consenti

heeft een subsidie gegeven die iets groter was dan die welke Europees wettelijk toelaatbaar was, te weten: 4,2%. Toen was dat 52 miljoen euro. Wanneer men die investering relateert aan de investeringen die vandaag gebeuren, is dat 38 miljoen euro. Trouwens, de uitbetaling van die investeringen gebeurt uiteraard pas wanneer de investeringen gebeurd zijn.

Er is dus geen frank uitbetaald, maar wel beloofd. De Vlaamse regering heeft nog andere extra-inspanningen gedaan om Ford in Genk te houden. Zij heeft namelijk ook een opleidingssteun beloofd van 5 à 6 miljoen. Die is ook beloofd of gegeven aan Opel en Volvo. Na verscheidene meetings met de top van Ford is er ook afgesproken dat er zou worden bijgedragen, om zelfs de research en de ontwikkeling te laten plaatsvinden in Genk.

Iedereen heeft zijn best gedaan, maar men wist waar men aan toe was. Het gaat trouwens over meer dan deze 3.000 mensen en Ford Genk. Het gaat over twee miljard investeringen die gepland zijn voor alle assembleurs van ons land. Er zijn uiteraard nog veel meer toeleveranciers dan autoproducenten. Zo is er inderdaad een shakehand geweest tussen Ford Genk en de Vlaamse regering. In feite is er een collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten voor vier jaar.

Ik hoor niet graag woorden zoals chantage. Wat is er namelijk sindsdien gebeurd? De economie slabakt, Ford verliest meer dan 500 miljoen euro – in het tweede kwartaal alleen – en het plan is herzien van 1,7 miljoen naar 1,2 miljoen. Ford is in feite een bedrijf in moeilijkheden, dat transcendeert een beetje het probleem van Genk en het probleem van de Mondeo of de Transit.

Men moet trouwens weten dat het in dit land in feite over 150.000 mensen gaat. Daar waar de auto-assembleurs per jaar 2,5% minder mensen tewerkstellen sedert 1993 en terugkomen van 32.000 naar 25.000, is er meer geïnvesteerd in de indirecten; de subleveranciers voor de automobiellindustrie. Daar is er een investering geweest van 120.000 naar 130.000, dat is ongeveer 10% meer in 10 jaar.

Ik vind dat deze zaak serieus moet worden aangepakt en dat alle betrokken partijen – niet alleen de regering, maar ook de sociale partners – voldoende signalen hebben gekregen dat er iets schortte met Ford Genk. Er is een vergadering afgelast met de premier in Amerika. Ford heeft zijn trafiek en logistiek verplaatst van Zeebrugge naar Vlissingen. Het gaat hier over 6% van het BNP en ik sluit mij aan bij de vorige sprekers door te vragen wat de regering realistisch gezien kan doen. Ik denk niet dat het te laat is. Ik denk dat er veel is gedaan, maar men moet kijken naar de feiten.

Door een vorige sprekers is dit reeds gezegd: van feiten die van 10 of 20 jaar geleden dateren en die decennia de zaak hebben scheefgetrokken, moet men niet denken dat men ze van vandaag op morgen kan oplossen. Er is meer nodig dan de inspanning van de regering. Ik hoop dat door dit sociaal debacle alle betrokken sociaal-economische partijen een gewetensonderzoek doen. Daarom vind ik het goed dat de enige minister die soms zegt dat het moeilijk wordt, beter zit waar hij nu zit dan hier vandaag aanwezig te zijn.

Ik sluit mij aan bij wat de heer Bonte zegt, namelijk dat zekerheid nooit zal kunnen bestaan, maar dat men wel moet zoeken naar een maximalisering van de kansen van iedereen. Voor alle elementen die op verschillende niveaus gekend zijn, zullen er dus in de toekomst betere afspraken moeten komen tussen de Gewesten en de federale regering om te redden wat er nog te redden valt.

encore davantage d'efforts, comme son engagement à soutenir la formation à hauteur de cinq millions. Bref, chacun a fait de son mieux. Le ralentissement de l'économie a porté un coup de grâce à Ford et il faut reconnaître que c'est un problème qui dépasse la multinationale.

Ce dossier doit retenir toute l'attention du gouvernement mais aussi celle des partenaires sociaux. Tous les intervenants ont été suffisamment avertis de l'existence d'un problème. Je forme le vœu que cette débâcle sociale suscite un examen de conscience chez tous les intéressés. Comme M. Bonte l'a très justement souligné, la sécurité absolue est un mythe. Il convient dès lors de favoriser au maximum les chances de chacun.

J'aimerais savoir quel est le champ d'action du gouvernement. Quelles sont les possibilités réalistes ? À l'avenir, les gouvernements fédéral et régionaux devront conclure de meilleurs accords pour sauver ce qui peut encore l'être dans ce type de situations. Aucune législation sur les fermetures d'entreprises ne peut apporter de solutions. On ne peut tout simplement pas aller à l'encontre des lois du marché. Il me paraît qu'il faudrait avant tout adapter la législation dans le domaine de la réorientation des entreprises. Le gouvernement a-t-il des projets en la matière ?

De les die wij moeten trekken – ik ben het op dat punt niet eens met de heer Bonte – is dat geen enkele wetgeving omtrent de sluiting van bedrijven een oplossing zal bieden.

Ik denk dat men gewoonweg al streng genoeg is. De ervaring van de wet-Renault heeft ons geleerd dat er daardoor niet één sluiting minder gebeurt in dit land. Men gaat echter niet in tegen de markt. Men gaat niet in tegen de feiten. Men gaat niet in tegen de toekomst of gewoonweg tegen de economie. Wat er misschien wel zou kunnen gebeuren, is dat men gewoonweg de wetgeving in verband met de heroriëntering van bedrijven zou aanpassen. Ik stel ook de vraag welke plannen de regering in dat verband heeft.

(...): (...)

De **voorzitter**: Collega, het spijt mij. U krijgt echter straks het woord voor uw repliek.

(...): Ik heb met de heer Lano een aantal zaken opgevraagd.

De **voorzitter**: Dat is heel goed. U zal straks heus wel de kans krijgen om te repliceren, als u dat wil. Ik geef nu het woord aan de vertegenwoordigers van de regering, in de eerste plaats aan mevrouw Moerman.

01.06 Minister **Fientje Moerman**: Heren voorzitters, ik zou ook alle leden van de commissie die totnogtoe het woord hebben gevoerd, willen danken voor hun inbreng in het debat.

Mijnheer Vandeuren, u bent heel vooruitziend geweest. U bent immers degene geweest die een interpellatieverzoek heeft ingediend dat dateert van vóór het uiteindelijke nieuws over Ford Genk. Als ik uw fax mag geloven, hebt u het bericht doorgestuurd op 9 januari 1990. Ik denk echter dat dit aan een verkeerde programmering ligt van uw fax en niet aan het daadwerkelijk doorsturen ervan.

Wat er ook van zij, tussen het stellen van uw interpellatieverzoek en nu is het inmiddels duidelijk geworden dat er bij Ford Genk 3.000 werknemers rechtstreeks hun job zullen verliezen. Misschien zullen ook onrechtstreeks nog een considerabel aantal werknemers in toeleveringsbedrijven hun job verliezen.

Het is vorige week al ten overvloede gezegd. Het is evident dat de Belgische regering, net zoals de Vlaamse regering, verontwaardigd is over het feit dat de directie eigenlijk is teruggekomen op eerder gemaakte beloften. Ik besef echter ook dat de gevolgen voor de gezinnen, die door de zaak zijn getroffen, bijzonder zwaar zijn. Het is een regio die in het verleden reeds werd geconfronteerd met zware reconversies. Nu wordt ze nog eens heel zwaar en heel hard getroffen.

Eens de eerste emotie echter een beetje voorbij is, moeten we – hoe moeilijk het ook is – proberen om rationeel tegen het probleem aan te kijken. In de verschillende interventies die hier zijn gebeurd, heeft elkeen wel een aantal factoren aangehaald die volgens de betrokken spreker in meerdere of mindere mate ertoe bijdragen dat bedrijven een beslissing nemen. Er wordt dan in positieve zin beslist om te investeren of in negatieve zin om te desinvesteren. Misschien moeten we die factoren ook een beetje trachten te rationaliseren en proberen ze op een rijtje te zetten.

Er is in 2002 een studie geweest over deze problematiek in de hele Europese Unie. Het was een studie van Ernst & Young. In de studie heeft men vijftien factoren decataloogd die van belang zijn voor

01.06 **Fientje Moerman**, ministre: Tout comme le gouvernement flamand, le gouvernement fédéral s'indigne de ce que la direction de Ford n'ait pas tenu ses promesses. Mais quelle que soit l'amplitude du drame social provoqué par les décisions récentes de cette multinationale américaine, il faut raison garder en tentant entre autres d'identifier les facteurs qui amènent les entreprises à investir ou à désinvestir. Dans une étude d'Ernst & Young, quinze facteurs ont ainsi été classés par ordre d'importance. A la première place, on trouve les débouchés. Ensuite, l'infrastructure, qui comprend notamment l'énergie, les télécommunications, secteur où la Belgique est dans le peloton de tête, le climat social, la stabilité monétaire... et enfin, à la treizième place seulement, les subsides.

Après un drame, quelle que soit son importance, nous devons nous garder de céder à la panique. Il importe au contraire de tendre vers une politique globale à tous les niveaux.

Il faut rendre attrayant le climat d'investissement en Belgique et, pour cela, il nous faut créer les conditions périphériques qui sont de nature à attirer chez nous les

bedrijven om een investeringsbeslissing te nemen.

De eerste factor is de afzetmarkt. Zo komen we meteen bij het probleem van Ford Genk en de automobielsector, namelijk het probleem van overproductie.

De tweede factor van belang is de infrastructuur. Met de infrastructuur bedoel ik niet alleen de transportinfrastructuur. Ik bedoel ook andere vormen van infrastructuur, zoals bijvoorbeeld de energie. De heer Vandeurzen heeft daarnet in zijn uiteenzetting verwezen naar een aantal instrumenten die inderdaad onder het federale niveau vallen. Energie is er een van.

Mijnheer Vandeurzen, ik wil er fijntjes op wijzen dat de regering een heffing heeft ingesteld om het inkomstenverlies dat de gemeenten lijden door de vrijmaking van de energiemarkt te compenseren. Een van de personen die uit hoofde van zijn functie als voorzitter van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) heeft op aangedrongen is de heer Jef Gabriels die, als ik mij niet vergis, burgemeester is van Genk. Hij heeft bij de VVSG aangedrongen op iets dat uiteindelijk de relatieve concurrentiepositie van de bedrijven verslechtert.

Den derde factor is telecom. Op dit punt zit ons land goed. Inzake breedbandinfrastructuur zitten wij in de top van de Europese Unie.

De vierde factor is het sociaal klimaat. Het initiatief inzake de werkgelegenheidsconferentie dat werd genomen en waarop mevrouw Van Brempt straks zeker zal terugkomen, draagt zeker bij tot een beter sociaal klimaat.

De vijfde factor, met name de monetaire stabiliteit, ontsnapt ons, zowel Vlaanderen, de Gewesten als de Belgische overheid, omdat het een Europees gegeven is geworden.

De zesde factor is de flexibiliteit in het arbeidsrecht.

De zevende factor is de gekwalificeerde arbeider. Deze materie is een gemeenschapsbevoegdheid.

Ik ga wat sneller over een aantal factoren heen:

- factor 8: de fiscale lasten.
- factor 9: de administratieve omgeving.
- factor 10: het salarisniveau
- factor 11: verband met andere ondernemingen
- factor 12: de kwaliteit van de diensten
- factor 13: de subsidies
- factor 14: het bestaan van groeipolen
- factor 15: de sociale lasten op de zeer specifieke categorie van de expats.

Deze opsomming die weliswaar de waarde heeft van de instrumenten die gehanteerd werden bij het onderzoek, maar toch de verdienste heeft een aantal punten op een rijtje te zetten in volgorde van relatieve belangrijkheid, toont aan dat een beleid terzake – een aantal onder u hebben daarop gewezen – niet kan vertrekken van paniekvoetbal naar aanleiding van een concrete gebeurtenis, hoe erg en dramatisch ze ook is. Een beleid mag geen one shot, geen paniekvoetbal zijn. Het is evenmin de consequentie van deze of gene. Men moet een globaal beleid voeren waarin men niet alleen binnen een beleidsniveau, in casu de federale overheid, maximaal moet trachten samen te werken maar ook – iedereen weet dat dit in ons land moeilijk ligt – tussen de verschillende beleidsniveaus onderlinda. We moeten een alaemeen

entreprises étrangères. Je ne suis pas d'accord avec la gouverneur du Limbourg quand elle dit qu'investir dans Ford Genk est peine perdue, car je pense que même avec un personnel fortement réduit, Ford Genk reste important dans la mesure où elle peut encore employer quelque 5.000 ou 6.000 personnes.

Le moment d'agir est venu. Les mesures qui seront prises lors de la Conférence sur l'emploi permettront l'installation d'un climat social plus serein.

Nous devons investir dans la connaissance et l'innovation. La semaine dernière, nous avons déjà pris une mesure qui s'inscrit dans cette perspective puisqu'elle aura pour effet de rendre moins coûteux pour les hautes écoles et les universités le recrutement et le maintien en fonction de chercheurs. Nous devons multiplier ce type d'initiatives.

Nous devons examiner la possibilité d'étendre cette mesure aux centres de recherche indépendants et en définitive aussi aux entreprises.

Il est impossible de résorber le handicap salarial par rapport à des pays à bas salaires comme la Chine, mais nous avons également un handicap salarial de 10% par rapport aux pays voisins. Il faudra y remédier, notamment à la Conférence sur l'emploi.

Je ne suis pas en mesure de répondre à votre question sur l'entretien que le premier ministre a pu avoir avec la direction de Ford.

kader scheppen om het ondernemen in België aantrekkelijk te maken en aantrekkelijk te houden. Het is van essentieel belang dat alle bevoegde ministers zowel op federaal niveau als op gewestniveau ervoor zorgen dat de randvoorwaarden van onze economie van die aard zijn om bedrijven aan te trekken, aan te moedigen om hier te blijven en het ondernemerschap te stimuleren.

Ik ga helemaal niet akkoord met de uitspraak van de gouverneur van Limburg dat alles wat men voor Ford Genk zou doen kosten op het sterfhuis zijn. Een afgeslankt Ford Genk is nog steeds goed voor 5 à 6.000 werknemers en is nog altijd de moeite waard om als attractiepool in Limburg te fungeren. We mogen zeker niet defeatistisch het hoofd laten hangen. Het is echter wel hoog tijd om op te treden.

Ik denk dat de maatregelen die in het kader van de werkgelegenheidsconferentie zullen worden genomen, zeker zullen bijdragen tot het scheppen van een beter sociaal klimaat. Maar ik laat het aan mevrouw Van Brempt over om daarop dieper in te gaan.

Ik wil even blijven stilstaan bij enkele zaken die wel nauwer bij mijn bevoegdheid aansluiten.

Wij moeten in onze economie investeren in kennis en innovatie. Iedereen zegt dat. Het wordt een gemeenplaats en het intrappen van een open deur. Het is echter wel heel juist. Wij moeten daarvoor heel concrete maatregelen nemen. Vorige week is er alvast een maatregel genomen. Die maatregel strekt ertoe dat het in dienst houden en het in dienst nemen van onderzoekers aan hogescholen en universiteiten een stuk goedkoper wordt. Dat is een fiscale maatregel die collega Reynders en ikzelf in samenspraak hebben uitgevoerd.

Meer precies werkt ze als volgt. Van de bedrijfsvoorheffing die wij op het loon van onderzoekers aan een universiteit of een hogeschool inhouden, mag de universiteit of de hogeschool voortaan 50% behouden. Die helft hoeft dus niet langer te worden gestort ten gunste van de Staat. De instelling zelf moet beslissen wat ze met dat geld doet. Zij kan bijkomende onderzoekers in dienst nemen, investeren in onderzoeksmaterieel, dan wel een combinatie maken van beide. Een dergelijke maatregel zou moeten worden uitgebreid, eerst en vooral naar een aantal onafhankelijke onderzoekscentra in ons land. In derde instantie moet die maatregel ook voor bedrijven gelden. Dat kunnen wij misschien best doen in een publiek-privaat samenwerkingsverband.

66,2% van het onderzoek en de ontwikkelingen in ons land – ik baseer mij op de cijfers van 1999 – gebeurt immers in de private sector. Als wij willen evolueren naar een kennisgerichte economie, dan moeten wij ook de moed hebben om daar in de toekomst in te investeren.

Wat de loonkosten betreft, denk ik dat ieder van ons inziet dat het niet meer mogelijk is, en vanuit sociaal oogpunt ook niet wenselijk, om te concurreren met de zogenaamde lage-loonlanden. De arbeidskosten van een arbeider in China bedragen een vijfzigste van die kosten hier. Welke maatregel wij hier ook zouden nemen, wij zouden, wat loonkosten betreft, nooit meer gelijk komen met China. Ik denk ook niet dat iemand dat hier wenst. Wij kunnen echter wel inwerken op de loonhandicap ten opzichte van de ons omringende landen, want die handicap draait toch nog altijd rond 10%. De maatregelen die in de werkgelegenheidsconferentie aan de orde zijn, komen terzake opnieuw op tafel.

Collega Lano heeft in die zin gelijk, dat wij ervoor moeten zorgen dat iedereen die deelneemt aan die werkaeleanheidsconferentie – niet

alleen de overheid – terzake zijn of haar verantwoordelijkheid neemt.

Mijnheer de voorzitter, ik zal mijn uiteenzetting hierbij houden. Er werd mij specifiek gevraagd wat de eerste minister zou hebben gezegd na zijn ontmoeting met de directie van Ford. U zult begrijpen dat ik daarop niet kan antwoorden. Ik lees ook de krant. Ik heb wel de tekst van een reactie van de eerste minister nadat hij bij de Ford-top is geweest. Indien u wilt weten wat daarvan aan is, zult u dat echter aan de eerste minister zelf moeten vragen.

De **voorzitter**: Bedankt, mevrouw Moerman.
Mevrouw Van Brempt, ik geef u het woord.

01.07 Staatssecretaris **Kathleen Van Brempt**: Mijnheer de voorzitter, op mijn beurt wil ook ik alle interpellanten danken voor de bijvragen. Er tekent zich omtrent een aantal zaken, zowel wat betreft de analyse als wat betreft de oplossingen, een consensus af over de partijgrenzen heen. Dat is in dat dossier volgens mij bijzonder belangrijk. Niemand wil uitgaan van doemscenario's. Wij willen allemaal een rustige en pragmatische houding aannemen om een aantal goede oplossingen te kunnen bereiken.

Collega Moerman is uitgebreid ingegaan op vijftien factoren. Ik denk dat het belangrijk is om dat even mee te benadrukken.

De loonkosten worden vaak naar voren geschoven als de belangrijkste oorzaak van dit debacle. Dat is echter een groot vraagteken. Wij weten niet wat de belangrijkste oorzaak is. Wat wij wel weten, is dat een complex samengaan van een aantal factoren tot het drama in Ford Genk heeft geleid. De overproductie in de automobielsector was heel acuut bij Ford Europa. Er zijn uiteraard ook de loonkosten en de loonkostenhandicap. Dat moeten wij niet onder stoelen of banken steken. Ik wil mij aansluiten bij wat mevrouw Moerman daarover heeft gezegd.

Een andere factor die nog niet voldoende naar voren is geschoven, maar die niet onbelangrijk is, is het feit dat de andere Ford-vestigingen op dit moment beter uitgerust zijn om het Focusmodel nu, gezien de overproductie, snel in productie te nemen. Belangrijk is dat er verschillende factoren zijn en dat de regering samen met het Parlement aan verschillende maatregelen moet werken. Ik wil ook absoluut benadrukken dat wij niet alleen bij Ford Genk mogen stilstaan. Wij moeten ook denken aan alle toeleveringsbedrijven en de vele jobs die daar verloren gaan en de maatregelen ook daarop toespitsen.

Het is voor iedereen duidelijk dat dit een bijzonder zware klap is, in eerste instantie voor de regio Limburg en in het verlengde daarvan ook voor Vlaanderen en België. Ik wens geen doemscenario's. Wel moeten wij een aantal belangrijke maatregelen trachten uit te werken die ook in de richting van een goed industrieel beleid gaan.

Wat kunnen wij nu doen, waar zijn wij reeds mee bezig en waar moet verder aan worden gewerkt? Ik denk dat er drie belangrijke invalshoeken zijn. Ten eerste, moeten wij ons concentreren op wat zal gebeuren naar aanleiding van de onderhandelingen over de herstructurering. Laat ik duidelijk zijn: de eerste opdracht ligt bij de vakbonden en de directie die moeten onderhandelen. De regering moet waar mogelijk met raad en daad bijstaan via de verschillende kanalen en ook inspireren. Ik denk dat dit een belangrijke opdracht is. Het zal immers niet alleen gaan om een goed onderhandelde, sociaal verantwoorde uittredingsregeling. Het moet daarnaast ook gaan over hertewerkingstellingsinitiatieven.

01.07 **Kathleen Van Brempt**, secrétaire d'Etat: Un consensus se dessine par-delà les clivages politiques. C'est là l'essentiel: chacun aspire à de bonnes solutions.

Les charges salariales sont souvent citées comme la cause principale de la débâcle mais il ne faut pas perdre de vue non plus la surproduction dans le secteur automobile. En outre, certains autres sites disposent d'un équipement mieux adapté à la production de la Ford Focus.

Le gouvernement et le Parlement doivent arrêter de concert des mesures permettant de faire face aux conséquences de la décision, pour les travailleurs de l'usine elle-même mais aussi pour le personnel des entreprises de sous-traitance. Ces mesures doivent s'inscrire dans une politique industrielle globale efficace.

Avant tout, les négociations sur la restructuration doivent être menées dans un esprit constructif par la direction et par les syndicats, avec l'appui du gouvernement. Le premier objectif doit être de proposer un régime de retraite socialement acceptable, le deuxième, qui est prioritaire aux yeux du gouvernement, est la remise au travail. Des mesures d'activation sont indispensables. Les gouvernements fédéral et flamand ainsi que les pouvoirs locaux devront collaborer étroitement pour définir en matière de restructurations une politique appropriée.

Deuxièmement, tout doit être mis

Daarnet werd een beetje spottend – misschien heb ik dat verkeerd begrepen - verwezen naar de actieve welvaartsstaat. What's in a name. Wat wel belangrijk is voor deze regering, is dat er aan activerende maatregelen wordt gewerkt en zeker in het kader van herstructureringen. Wij willen niet alleen zien dat er aan een goede uittredingsregeling wordt gewerkt. Wij willen vooral dat er hertewerkstellingsinitiatieven worden genomen. Wij zullen dat uiteraard samen met de regionale en lokale autoriteiten moeten uitwerken. Dat is meteen ook het antwoord op de vraag van de heer Bonte. Ja, uiteraard wordt nauw samengewerkt tussen de federale regering en de Vlaamse overheid in het geheel van regelingen en in het bijzonder inzake de hertewerkstelling en activerende maatregelen. Daarin zit ook het verder nadenken en het operationaliseren van een beleid in verband met herstructureringen. Dat staat duidelijk in het regeerakkoord. Dat ligt ook op de tafel van de werkgelegenheidsconferentie.

De tweede invalshoek is zo snel mogelijk te werken aan een aantal maatregelen die tot een maximale garantie van het behoud van de productie bij Ford Genk moet leiden. Ik vond het interview van de secretaris van het ABVV in De Morgen vandaag heel goed en gebalanceerd. Hij zei dat dit verscheurend was, maar dat de nadruk op het behoud van 6.000 jobs moest worden gelegd. Ik denk dat dit ook de houding van de regering moet zijn.

Ook daar bestaan een aantal belangrijke instrumenten. Er werd al gesproken over de arbeidskostenvermindering. Aan de tafel van de werkgelegenheidsconferentie wordt over de modaliteiten onderhandeld. Op de werkgelegenheidsconferentie wordt ook gesproken over de expansiesteun van de Vlaamse regering.

De heer Bonte heeft een vraag gesteld over de parafiscaliteit van de ploegenpremie. Het is een idee van de eerste minister waarvan we denken dat het heel belangrijk is dat we het onderzoeken. De opdracht die minister Vandenbroucke heeft gekregen en waaraan hij snel zal werken is het punt van de modaliteiten. Die kunnen allerlei richtingen uitgaan. Wordt er uitgegaan van een twee- of een drieploegenstelsel? Is het nacht- of weekendarbeid? Dat is niet duidelijk en dat moet vrij snel worden uitgeklaard.

In het kader van dit dossier rijst de vraag hoe wij zoveel mogelijk productie in Genk houden, quid in het kader van de werkgelegenheidsdiscussie in het geheel en het industrieel beleid in het bijzonder. Die opdracht werd gegeven aan minister Vandenbroucke en die zal daarvan uiteraard snel werk maken. Wij zeggen daartegen niet “neen” maar dat moet worden onderzocht.

Zo kom ik bij de “maar” in deze discussie. We zijn gebonden aan een aantal budgettaire marges. Dat weet iedereen. Dat is niet gemakkelijk. Daarbinnen functioneren we, ook daarbinnen zullen we de mogelijke fiscale en parafiscale maatregelen ten opzichte van die ploegenpremie moeten bekijken. Het is al door een aantal collega's naar voren geschoven dat met het oog op de contreien waarbinnen we werken, namelijk de Europese context, meer in het bijzonder inzake subsidies maar ook inzake het ploegenpremiestelsel, het niet evident is om dat te gaan verkopen aan Europa. Men mag namelijk niet zomaar een maatregel bedenken op maat van een bedrijf maar ook niet op maat van een sector. Het moet een algemene maatregel zijn die geldt voor alle ploegenarbeid in dit land. Dat heeft uiteraard een aantal verregaande budgettaire consequenties waarnaar we moeten kijken. We zullen creatief moeten zijn en alle suggesties ook van uwentwege zijn uiteraard meer dan welkom.

Er is natuurlijk de globale context van het werkgelegenheidsbeleid en de hele werkgelegenheidsconferentie waarbinnen we functioneren. We mogen niet alleen stilstaan bij het huidige dossier maar natuurlijk moeten we kijken hoe we de werkgelegenheid hier houden en hoe wij ervoor zorgen we dat we meer werkgelegenheid in de toekomst kunnen creëren. Het is als het ware het hele debat in de werkgelegenheidsconferentie.

Ik wil nogmaals de minister verontschuldigen voor zijn afwezigheid hier. Ik begrijp die wrevel maar ik hoop dat ook vanuit de oppositie iedereen ervan overtuigd is dat minister Vandenbroucke zich met al zijn werkracht achter dit dossier zal zetten, zowel inzake het dossier van Genk als inzake het dossier van de werkgelegenheidsconferentie.

Ik wil benadrukken dat de werkgelegenheidsconferentie uiteraard een eerste aanzet is, een aanloop en zeker geen eindpunt en dat we de komende jaren dit beleid verder vorm zullen geven.

Ik wil nog heel kort iets zeggen over de Europese context omdat daarnaar verwezen is. Ik kan alleen maar beamen wat een aantal collega's daarover hebben gezegd. De heer Lano heeft gesproken over Europa en de heer Vandeurzen had het rond actief worden op het Europees vlak. Ik kan dat - misschien toch nog een beetje met mijn vorig petje op - alleen maar beamen dat inzake de dossiers die ik heb gekend vanuit het Europees Parlement ik heel vaak met lede ogen heb aanschouwd hoe slecht wij Belgen daaromtrent georganiseerd zijn. Dat geldt zowel voor de administratie als voor de sociale partners. Wij werken in die Europese context, dus wij gaan ons daarop moeten organiseren. De vakbond zegt terecht dat die Europese ondernemingsraad een bijzonder logge instelling is vol bureaucratie. Ik ben zeker vragende partij om samen met u na te denken over de vraag hoe we dat een stuk kunnen activeren. Het moge evenwel duidelijk zijn dat wij ons met zijn allen iets meer Europees moeten organiseren om daar een duidelijke stem te laten horen. We zijn misschien een klein land maar een economisch sterk land en ik denk dat dat moet kunnen doorwerken.

De **voorzitter**: Ik geef nu het woord aan de interpellanten en de vraagsteller en aan een bijkomende spreker. Reglementair kan dat eigenlijk niet, maar omdat het om een nieuwkomer in dit Parlement gaat en dan nog een dame als ze bondig kan zijn, is dat misschien voor herhaling vatbaar.

01.08 Jo Vandeurzen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister en de staatssecretaris voor hun antwoord.

Ik ben enigszins verbaasd over de informatie die collega Lano hier brengt. Ik probeer dat te vertalen. Het wil zeggen dat meer dan een jaar geleden cijfers die te maken hadden met de kwaliteit en met de loonlastenproblematiek al werden voorgelegd aan een minister en drie kabinetschefs. De grote quizvraag is dan natuurlijk welke minister dat is geweest? In ieder geval betekent het dat als ik probeer te decoderen dat de heer Lano zegt dat er structurele zaken waren waarop verschillende actoren moesten inspelen, die al een hele tijd geleden aan de politiek verantwoordelijken face to face werden meegedeeld.

Ik vind dat belangrijk. Ik ben nog meer geboeid door de suggestie dat de eerste minister een afspraak zou hebben gehad met iemand van de wereldtop van Ford, een afspraak die niet zou zijn doorgegaan. Ik ben een vurig pleitbezorger van contacten op alle mogelijke niveaus om het dossier gunstig te beïnvloeden. Het zou mij dan ook ten zeerste benieuwen om te weten wat daarvan de achtergrond is.

niveau européen. Je suis disposée à collaborer avec le Parlement et l'ensemble des partenaires afin d'optimiser cet aspect.

01.08 Jo Vandeurzen (CD&V): Si je comprends bien M. Lano, des chiffres ont déjà été présentés il y a un an à un ministre et à trois chefs de cabinet au sujet de la problématique des coûts salariaux. Les responsables politiques peuvent donc difficilement soutenir qu'ils n'avaient pas connaissance de la situation.

Le premier ministre a-t-il eu ou non des contacts avec la direction mondiale de Ford ? De tels contacts peuvent influencer favorablement le dossier.

Notre pays est de moins en moins attrayant pour les entreprises et la

Mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, ons land glijdt af in de rangschikking van de regio's die concurrentieel en attractief zijn. U doet precies alsof u een onbeschreven blad bent wat dat betreft. Paars heeft op dat vlak een verleden. Wij hebben jarenlang gediscussieerd over de loonkost. Gedurende jaren werd in het Vlaams Parlement gefoeterd over het feit dat er meer moest worden geïnvesteerd in opleiding en innovatie. Mobiliteitsdossiers liggen hier ook al jaren op de tafel. Ford is niet de druppel die de emmer doet overlopen maar ik vind het hemeltergend dat nu moet worden gepraat over een nieuw ondernemingsklimaat. Kijkt u maar naar de krant: "Papierberg krimpt niet onder Verhofstadt I". Dit werd verklaard door een staatssecretaris van een regering die vier jaar geleden het Parlement heeft gezegd dat België nieuw zou worden; er wachtte ons een nieuwe toekomst. Na zoveel jaren moet men nu met dit pijnlijke drama zeggen dat men er eindelijk allemaal werk van zal maken. Ik kan mij daar moeilijk mee verzoenen. Ik realiseer mij zeer goed dat daar op dit moment in Limburg geen kat een boodschap aan heeft. Wat gaat u nu concreet doen?

Ik ben het met mevrouw Van Brempt eens en ik ben ook blij dat zij een Europese ervaring heeft. Ik weet uit een vorig leven als lokaal politiek verantwoordelijke toen de mijnen sloten, dat de Europese component van cruciaal belang is om een regionaal beleid te kunnen voeren. De schrik slaat mij om het hart als u uit eigen ervaring zegt dat ons land daarin niet goed georganiseerd is. Collega's, dames ministers, dit is volgens mij iets van de eerste orde. Wij moeten van Europa marges krijgen om een beleid te voeren. Hiervoor moet gelobbyd worden en we zullen hiervoor bondgenoten in andere landen moeten zoeken. Ik wil een oproep doen om dit snel te doen. Ik onthoud uit de ervaring van collega Bonte dat snelheid, operationeel zijn en laten zien aan de mensen dat men in de politiek snel iets kan verwezenlijken zeer belangrijk is. Dit maakt mij nu bezorgd. Ik zie dat het politieke frame waarin de provincie, de lokale besturen, de federale regering en de Vlaamse regering moeten worden verenigd met de sociale partners om te komen tot een blok, nog niet tot stand is gekomen. Ik vind dat dit absoluut noodzakelijk is. Er moet een platform komen waarop al die verschillende partijen dit kunnen aanpakken. Europa zal daarin een sleutelpositie innemen.

Dit geldt ook voor de NMBS en de loonlastenverlaging. Mevrouw, u heeft daarover iets gezegd maar wat u zei, wisten wij ook al. Ik had graag gehoord welke budgettaire marge men voor ogen heeft. Welke maatregelen meent men te moeten nemen? Ik heb dit niet gehoord. U zegt dat er een beperking bestaat op het vlak van die budgettaire marge. Mevrouw de staatssecretaris, uw partij, de liberalen en de groenen hebben bij de verkiezingen al de vruchten en vreugden van dit land geclaimd. Er zijn keuzes gemaakt en als de consequentie daarvan is dat er geen marge meer is om te doen wat moet gebeuren, dan is dat uw politieke verantwoordelijkheid. Ik kan daarover toch moeilijk een ander verhaal vertellen. Het zal te weinig zijn en te laat. Net als u relativeer ik de loonkostenverlaging want bij Ford gaat het ook om omzet enzovoort. Neem echter alstublieft drastische maatregelen en niet alleen voor Ford want er staan ons nog andere drama's te wachten als we op dat vlak niet snel doen wat we maximaal kunnen doen.

Mijnheer de voorzitter, ik zal in die zin een motie indienen om te vragen dat de regering op tal van terreinen initiatieven zou nemen en het politieke front zou versterken.

01.09 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Excuseert u mij, dames ministers. maar meer dan wat gemeenplaatsen en het intrappen van

faute en incombe évidemment à la coalition violette. La ministre Moerman entend soudainement créer un climat plus favorable aux entreprises. Mais pourquoi le gouvernement n'est-il pas intervenu plus tôt et de manière plus draconienne pour réduire les coûts salariaux, améliorer la formation et l'innovation et accroître la mobilité ?

Mme Van Brempt affirme à juste titre que la composante européenne revêt une importance essentielle dans le cadre d'une politique régionale performante. Nous avons toujours négligé cet élément. Nous devons, de concert avec d'autres pays, intensifier la pression pour obtenir de l'Europe des marges de manœuvre nous permettant de mener une politique en la matière.

Il convient d'instituer sans délai une plate-forme réunissant tous les niveaux de gouvernement et les partenaires sociaux. Enfin, il y a lieu d'activer tous les dossiers pendants tels que la réduction des coûts salariaux et la mobilité. La secrétaire d'Etat attire l'attention sur l'étroitesse de la marge budgétaire, mais cette responsabilité appartient aussi au gouvernement précédent, qui a fait de mauvais choix. Si nous ne mettons pas tout en œuvre rapidement, il faut s'attendre à d'autres drames comparables à celui de Ford. Ma motion a pour objectif d'inciter le gouvernement à faire diligence.

01.09 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): La réponse qui vient d'être

open deuren heb ik eerlijk gezegd niet gehoord. Er zijn uiteraard verzachtende omstandigheden omdat de minister van Werkgelegenheid hier zelf niet de uitleg is komen geven. Uw excuses worden aanvaard maar die van de heer Vandenbroucke allerminst.

Het is goed om af en toe eens de persartikels na te lezen wanneer men een interpellatie gehouden heeft. Ik lees hier in "De Morgen" van vier dagen gelezen dat minister Vandenbroucke, gevraagd naar de wenselijkheid van lastenverlagingen, niet wenste te antwoorden. Hij zou het dus nogal moeilijk gehad hebben om ons hier vandaag van antwoord te kunnen dienen. Daarom hebben we hier uitlatingen gehoord in de zin van "We moeten creatief zijn". We zullen inderdaad zeer creatief moeten zijn. Inderdaad, maar die creativiteit wordt echter voor het grootste deel verwacht van de paarse regering en van de man die van de daken schreeuwde dat we 200.000 nieuwe arbeidsplaatsen moeten creëren, de man die aan het begin van de vorige legislatuur zei dat wij de actieve welvaartstaat ingaan en dat wij binnen afzienbare tijd een modelstaat zullen krijgen.

Wel, daar schiet niet veel meer van over. Ik hoor vandaag spreken over "activerende maatregelen". Wat we daaronder moeten verstaan is niet duidelijk. Ik veronderstel dat het ook weer zo'n gemeenplaats is. Niets van het concept van de actieve welvaartsstaat blijft heel. Ik denk zelfs dat men het kleine schaamlapje dat overgebleven is, de belofte van Verhofstadt om 200.000 nieuwe banen te creëren, ook wel op zijn buik kan schrijven. Bij Ford Genk heeft men daar totaal geen boodschap aan.

Mijnheer Lano, wij wisten ook al dat Ford Genk de duurste Ford-vestiging was van alle vestigingen. Eind 2001 heeft Ford echter het masterplan in werking gesteld te Genk, het Ford Production System dat in Saarlouis werd toegepast. Ford Europa is inderdaad zo brutaal geweest om niet te wachten op de implementatie van dat plan. Het duurt immers wel meer dan één jaar om dit volledig te implementeren. Mijn ergernis wordt vandaag alleen maar groter. Als ik hoor dat dit is meegedeeld aan de minister en zijn drie kabinetschefs, dan vraag ik mij af wat de minister en zijn drie kabinetschefs intussen hebben gedaan om Ford ter wille te zijn en om het signaal te geven dat het in werking stellen van het masterplan dat in Saarlouis wel werd toegepast misschien te laat zou zijn gekomen.

Ford heeft ons tot enkele maanden geleden in de waan gelaten dat die 900 miljoen er zou komen. U spreekt over 1,3 miljard. Laten we het bij 900 miljoen houden. Mevrouw de staatssecretaris, men heeft ons in de waan gelaten dat de Focus naar Genk zou komen. Men heeft gezegd dat het gespreid zou worden over drie vestigingen. Vandaag zij het er nog twee, natuurlijk in hoofdzaak Valencia in Spanje. Men moet dus niet afkomen met het feit dat andere vestigingen beter geplaatst zijn. Het masterplan voor Ford Genk lag klaar om uitgevoerd te worden. Wat u hier komt vertellen is dus allemaal mosterd na de maaltijd.

In elk geval verwachten wij dat de regering concrete maatregelen zal nemen. Daartoe strekt mijn motie ook. Ten eerste moeten bij de herstructurering bij Ford, de grootste micro-economische actor in Limburg, de nodige inspanningen worden geleverd om de vestiging levend en leefbaar te houden. Ten tweede hopen wij dat er ook werk zal worden gemaakt van de heroriëntering van de Limburgse economie. Ik dank mevrouw de minister voor het feit dat zij goede initiatieven neemt voor het wetenschapsbeleid. Dat mag ook gezegd worden. Dat is een begin. zou ik zeggen. Het krediet wordt toegestaan maar dan moet er ook verder aan gewerkt worden. Wat de administratieve vereenvoudiging betreft, mevrouw de minister, spreekt u zich weer

fournie ne contenait que des lieux communs, comme la nécessité de faire preuve de créativité et de prendre des mesures d'activation. La semaine dernière, il ressortait des interviews publiées dans la presse que M. Vandenbroucke n'avait toujours pas d'avis définitif sur la question de la réduction des charges salariales. Mais nous attendons surtout de la créativité chez le premier ministre qui a promis 200.000 emplois et a annoncé l'avènement de l'Etat modèle.

L'argument de M. Lano, qui estime que Ford Genk est la filiale la plus onéreuse, n'est correct que si l'on ignore que le "Master plan" convenu n'a pas été mis en oeuvre. Ford a fait croire que l'investissement de 900 millions d'euros allait se faire et que la Focus serait assemblée à Genk.

L'implantation de Ford doit continuer à fonctionner et l'économie du Limbourg doit être réorientée. Je salue l'annonce de mesures en matière de politique scientifique en faveur du Limbourg.

La simplification administrative passe nécessairement par la mise en œuvre des résolutions du Parlement flamand de 1999 sur les ensembles de compétences homogènes.

Sur la base de ce que j'ai entendu, je dépose une motion de recommandation.

tegen. Dat is te wijten aan de staatsstructuur van dit land, u hebt het zelf aangehaald.

U zegt dat we enerzijds een globaal plan moeten ontwikkelen voor de federale overheid. U moet daarna natuurlijk onmiddellijk tot de conclusie komen dat het Vlaamse niveau ook nog bestaat. Er moeten daar ook banenplannen opgesteld worden. Er mag maar één globaal plan bestaan. Er kunnen geen twee globale plannen bestaan.

Ik blijf daarom pleiten voor het eerste programmapunt van mijn partij. Ik blijf pleiten dat er daarvan werk gemaakt wordt. Ik roep daarom de Vlaamse partners en politieke partijen op tot moed om eindelijk eens minstens de resoluties van het Vlaamse Parlement uit de legislatuur 1998-1999 uit te voeren en door te trekken en Verhofstadt nog eens te wijzen op zijn burgermanifesten.

Deze resoluties zouden ervoor zorgen dat we homogene bevoegdheidspakketten krijgen. Vlaanderen kan zo met zijn eigen bedrijfsmentaliteit zijn eigen koers varen. Deze bedrijfsmentaliteit is ontwikkeld in Vlaanderen. Dat is daar meer gebeurd dan in Wallonië. Op termijn, en misschien reeds op middenlange termijn, zijn we dan veel beter af. Dames, excuseer me, ik doe geen uitspraak over uw competentie. Wat ik vandaag van de regering gehoord heb, is echter volstrekt onvoldoende. Daarom dien ik een motie in.

01.10 Hans Bonte (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ten eerste wil ik de regering bijtreden wanneer ze pleit voor sereniteit en pragmatisme. Het laatste dat we in deze droevige dagen nodig hebben zijn immers revolutionairen vanuit één of ander syndicaal kamp en politiek spierballengerol dat de sereniteit op één of andere manier doet wegnemen of bedreigt. Wat volgens mij een hart onder de riem zou moeten zijn van de mensen die vandaag voor een stuk bedreigd worden in hun job, is het besef dat er vanuit alle politieke groepen, politieke niveaus en syndicale verenigingen – dat is toch zo wanneer we de leiding horen – op een constructieve manier geprobeerd wordt om met dit drama om te gaan. Men wenst dit te doen in samenspraak. Het siert de federale regering dan ook dat ze samen met de Vlaamse regering reeds een aantal stappen gezet heeft.

Ik denk evenwel dat er inderdaad een versnelling moet komen in het maken van wat collega Vandeurzen het politieke framework noemt. Hierin wordt alles voor een stuk samengebracht. Hierdoor kan het ingezet worden in een bedrijf zodat de activering of heractivering of het maken van een nieuwe toekomst voor die werknemers er snel komt. De ervaring leert daar evenwel dat men daarmee niet te vroeg mag komen omdat precies de sterkte van die hertewerkstellingsinitiatieven bestaat uit een engagement. Er moet een hard engagement zijn van het bedrijf - dit lijkt mij vandaag nog niet zo evident - samen met de syndicaten en samen met de bevoegde overheden die daaromtrent expertise hebben. Ze hebben dat hetzij vanuit de VDAB, hetzij vanuit het herplaatsingsfonds, hetzij vanuit de federale overheid met een aantal steunmaatregelen op het vlak van de sociale zekerheid. In die zin mag het framework er dus ook niet te vroeg komen, omdat men daar hoe dan ook nog in het zeer zware spanningsveld komt.

Het verheugt mij althans dat het blijkbaar ook voor een stuk zijn invloed krijgt op de werkzaamheden van de rondetafelconferentie. Daar gaat men zich nu buigen over die herplaatsingsmethodes. Het is natuurlijk nodig als les om ervoor te zorgen dat het niet alleen drama's van die omvang en op die manier zijn waarin hertewerkstelling nagestreefd wordt. Het moet echter zeker en vast ook bij al die anonieme en

01.10 Hans Bonte (sp.a-spirit): Pour pouvoir aborder ce drame de manière constructive, tous les groupes et niveaux politiques doivent pouvoir faire preuve de sérénité.

A l'instar de M. Vandeurzen, je plaide en faveur d'un cadre politique au sein duquel les partenaires sociaux et les pouvoirs publics s'attellent avec l'urgence requise à l'activation et la réactivation de travailleurs. Il convient à cet égard de respecter un calendrier approprié car les entreprises ne peuvent esquiver leurs responsabilités en la matière. La Conférence sur l'emploi se penchera sur cette question. L'attention accordée à la remise au travail doit également s'appliquer aux nombreuses petites entreprises anonymes qui sont peu ou pas médiatisées. Je plaide pour un travail législatif en la matière.

Il convient également d'envisager une réduction des charges salariales pour le travail en équipes.

kleinere bedrijven waar er dag na dag op eenzelfde soms brutale manier mensen aan de deur worden gezet. Daarrond moet men ook hertewerkstellingskansen organiseren. Daarom is er mijn pleidooi om er op wetgevend vlak over te waken. Wellicht zit daar de spraakverwarring met collega Lano.

Als ik spreek over de aanpassing van de sluitingswetgeving of van het collectief ontslag, heeft het precies te maken met het garanderen dat men niet zonder meer personen met een factuur of met een enveloppe naar huis stuurt, maar dat men veel meer aandacht besteedt aan de hertewerkstelling van de mensen. Ik denk dat dit deel moet uitmaken van de wetgeving en dus van de rechten van werknemers.

Het verheugt mij eveneens dat ook in de werkgelegenheidsconferentie de specifieke kosten voor industrieën – zoals ploegenarbeid, overuren en nachtploegen en zo – worden onderzocht, teneinde na te gaan in welke mate de lasten kunnen worden verlaagd. Het drama van Ford Genk begint terecht invloed te krijgen op de agenda van de werkgelegenheidsconferentie. Ik hoop dat de gepaste conclusies snel zullen worden voorgelegd.

Wij zullen deze aangelegenheid aandachtig blijven volgen.

01.11 Annemie Roppe (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, naast alle andere bezorgdheden die hier vandaag naar voor zijn gebracht en die ik deel met de andere interpellanten, wens ik toch nog even aandacht te vragen voor twee aspecten die mij enorm gefraspeerd hebben bij mijn bezoek aan Ford, vorige week.

Onnodig misschien te herhalen hoe machteloos politici en Fordmensen zich in deze omstandigheden kunnen voelen. Onnodig misschien ook de nadruk te leggen op de angst voor het verlies van tewerkstelling enerzijds, maar ook op de noodzaak van de aanwezigheid van hoop anderzijds. Wanhopige mensen kunnen niet meer nuchter redeneren, wanhopige mensen kunnen niet meer efficiënt functioneren. Wij mogen echter niet vergeten dat, naast de gewone angst voor het verlies van hun job, deze werknemers blijkbaar ook vrezen om hun gevoelens te uiten, om hun bezorgdheden met elkaar te delen, enkel uit schrik om niet bij de overblijvenden te zijn. Vroegere intimidaties liggen blijkbaar mee aan de basis.

Daarom pleiten wij voor een goed en efficiënt georganiseerd opvangcentrum of tewerkstellingscel waar er tijd is voor opvang, voor een babbel, voor raad, voor begeleiding, voor hulp bij die moeilijke zoektocht die de meeste betrokkenen te wachten staat. Hier kan en moet informatie worden samengebracht omtrent hertewerkstelling waarnaar de staatssecretaris verwees, omtrent uittredingsvergoedingen, omtrent andere vergoedingen, omtrent administratieve formaliteiten en begeleiding en opvang. Dit opvangcentrum of tewerkstellingscel dient het aanspreekpunt te zijn voor werknemers en familieleden, waar op gepaste manier de weg kan worden gewezen naar andere opvang- en begeleidingsmogelijkheden.

Tevens pleiten wij voor verbetering van de communicatie want op dat vlak zijn er ook veel hiaten. De directie zou in deze bedreigende omstandigheden elke dag, op één of andere manier, met haar werknemers moeten communiceren, om te spreken over de stand van zaken, pogingen, mislukkingen en bezorgdheden. Wij vragen dan ook graag aan de bevoegde minister hiertoe de nodige initiatieven te nemen. Ik heb er vertrouwen in dat dit zal gebeuren en zal dit graag mee

01.11 Annemie Roppe (sp.a-spirit): Lors de ma visite à Ford Genk, j'ai ressenti une forte émotion face au constat d'impuissance des travailleurs et des hommes politiques et au désespoir de tous ceux qui risquent de perdre leur emploi. Ces personnes désespérées et impuissantes ont, par ailleurs, peur d'exprimer leurs sentiments, par crainte d'accroître le risque d'être licenciées. Il faut un système d'accompagnement adéquat, axé sur le côté pratique, mais aussi sur les aspects émotionnels. Toute société qui prend une décision d'une telle gravité, devrait communiquer avec ses travailleurs sur une base journalière. Je fais confiance à la secrétaire d'Etat, car je suis certaine qu'elle prendra les initiatives nécessaires.

opvolgen.

U merkt, mijnheer de voorzitter, dat ik bondig was zoals beloofd.

De **voorzitter**: Mevrouw Van Brempt, dit was uw eerste parlementair optreden, waarvoor mijn felicitaties.

Motions

Moties

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.
Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Une première motion de recommandation a été déposée par MM. Koen Bultinck, Guy D'haeseleer, Staf Neel et Bert Schoofs et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Jo Vandeurzen et Bert Schoofs

et la réponse de la ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique et de la secrétaire d'Etat à l'Organisation du travail et au Bien-être au travail, adjointe au Ministre du Travail et des Pensions, demande au gouvernement

- de mettre en œuvre tous les moyens dont il dispose pour limiter à un minimum absolu le nombre d'emplois supprimés à Ford Genk;
- de procéder à une réduction draconienne des coûts salariaux;
- de prendre sans délai des mesures visant à alléger les contraintes administratives;
- de s'atteler à la régionalisation intégrale de la politique de l'emploi."

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Koen Bultinck, Guy D'haeseleer, Staf Neel en Bert Schoofs en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van de heren Jo Vandeurzen en Bert Schoofs

en het antwoord van de minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid en van de staatssecretaris voor Arbeidsorganisatie en Welzijn op het Werk, toegevoegd aan de minister van Werk en Pensioenen,

vraagt de regering

- alsnog alle middelen aan te wenden om het verlies aan arbeidsplaatsen bij Ford Genk tot een uiterst minimum te beperken;
- over te gaan tot een drastische loonlastverlaging;
- dringend maatregelen te nemen om te verhelpen aan de administratieve rompslomp;
- werk te maken van de regionalisering van het volledige tewerkstellingsbeleid."

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par M. Jo Vandeurzen et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Jo Vandeurzen et Bert Schoofs

et la réponse de la ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique et de la secrétaire d'Etat à l'Organisation du travail en au Bien-être au travail, adjointe au Ministre du Travail et des Pensions, recommande au gouvernement

- de contribuer activement à l'installation d'un climat positif en vue des négociations entre les syndicats et Ford de manière à sauvegarder un maximum d'emplois et à garantir durablement l'avenir de Ford Genk;
- de participer activement à la task force constituée des responsables et des partenaires socio-économiques qui recherchent des solutions durables pour remédier à la détresse des travailleurs licenciés par Ford;
- d'améliorer d'urgence la compétitivité de notre pays, notamment en réduisant les charges pesant sur le travail en général et sur le travail en équipe en particulier;
- de s'attaquer rapidement aux problèmes de mobilité liés à l'aménagement du Rhin de Fer et à la dérivation vers le Limbourg central de manière à améliorer l'attrait économique du Limbourg et à y attirer de nouveaux investisseurs;
- de procéder le plus vite possible à de nouveaux investissements dans la SNCB de manière à favoriser le désenclavement de la province;
- de prendre des mesures concrètes afin d'accompagner les travailleurs ayant perdu leur emploi à la suite du licenciement collectif chez Ford Genk de manière à leur procurer dès que possible une formation ou un nouvel emploi;
- de décentraliser les services publics afin d'augmenter le taux d'emploi dans la province du Limbourg;
- de faire le nécessaire à l'échelon européen pour créer l'espace suffisant afin de permettre la mise en œuvre d'un programme régional de reconversion (par exemple par des mesures d'incitation fiscale)."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Jo Vandeurzen en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van de heren Jo Vandeurzen en Bert Schoofs

en het antwoord van de minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid en van de staatssecretaris voor Arbeidsorganisatie en Welzijn op het Werk, toegevoegd aan de minister van Werk en Pensioenen,

beveelt de regering aan

- actief een positief klimaat te scheppen voor de onderhandelingen tussen de vakbonden en Ford, om een maximaal aantal jobs te behouden en de toekomst van Ford Genk blijvend te verzekeren;
- actief te participeren aan de task force van verantwoordelijken en socio-economische partners die naar duurzame oplossingen zoekt voor de getroffen Ford-arbeiders;
- dringend werk te maken van de verbetering van het concurrentievermogen van ons land, onder meer door een verlaging van de lasten op arbeid in het algemeen en op ploegenarbeid in het bijzonder;
- de mobiliteitsknelpunten de aanleg van de IJzeren Rijn en de aftakking naar Midden-Limburg versneld aan te pakken, om de economische aantrekkelijkheid van Limburg te verbeteren en nieuwe investeerders aan te trekken;
- andere investeringen van de NMBS die de ontsluiting van de provincie bevorderen zo snel mogelijk te realiseren;
- concrete maatregelen te nemen om de werknemers die door het collectief ontslag hun werk hebben verloren te begeleiden om ze zo snel mogelijk een opleiding of een nieuwe job te bezorgen;
- werk te maken van de decentralisatie van overheidsdiensten om de werkgelegenheid in de provincie Limburg te verhogen;
- op Europees vlak te bewerkstelligen dat er voldoende ruimte is om een regionaal reconversieprogramma mogelijk te maken (bijvoorbeeld via fiscale stimuli)."

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Georges Lenssen et Bruno Van Grootenbrulle et Mmes Anne Barzin, Pierrette Cahay-André, Dalila Douifi, Magda De Meyer, Sabien Lahaye-Battheu et Danielle Van Lombeek-Jacobs.

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Georges Lenssen en Bruno Van Grootenbrulle en de dames Anne Barzin, Pierrette Cahay-André, Dalila Douifi, Magda De Meyer, Sabien Lahaye-Battheu en Danielle Van Lombeek-Jacobs.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.
Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

01.12 Jo Vandeurzen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik heb geen lessen te leren aan de meerderheidspartijen, maar ik zou toch, collega Bonte, willen suggereren om in de openbare vergadering over de motie anders te stemmen dan over te gaan tot de orde van de dag. Ik wil relativeren dat men de moties van de oppositie niet wil onderschrijven, maar dit lijkt mij toch niet het teken dat we moeten geven.

01.13 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik kan mij aansluiten bij de oprechte bekommernissen die mevrouw Roppe hier heeft uitgesproken. Ik denk dat zij de tolk is van ieder van ons. We vergeven het haar een beetje. Ik denk dat zij onmogelijk de notie opvangcentrum van toepassing wil maken op de betrokkenen. We weten allemaal wat ze bedoelt.

Ik zou het volgende willen zeggen. Het indienen van een eenvoudige motie is shockerend. Ik meen dat. Ik ben negen jaar in dit Parlement. Het is shockerend dat men overgaat tot de orde van de dag. Drieduizend mensen riskeren hun job te verliezen, de verantwoordelijke minister is niet in de commissie en de parlementaire meerderheid gaat over tot de orde van de dag. Dit wil zeggen dat alles wat hier is besproken niet het voorwerp uitmaakt van verder debat in de plenaire vergadering. Dit is in dit Parlement het gevolg van het ondertekenen van een eenvoudige motie.

01.12 Jo Vandeurzen (CD&V): Je voudrais tout de même demander à M. Bonte d'approuver autre chose qu'une motion disant que la Chambre passe à l'ordre du jour.

01.13 Pieter De Crem (CD&V): Je me joins aux recommandations formulées par Mme Roppe. Il serait tout simplement scandaleux d'adopter une motion pure et simple. Trois mille personnes risquent de perdre leur emploi et le Parlement passe à l'ordre du jour. Le ministre compétent est absent, et la majorité semble ne pas juger nécessaire de traiter ce dossier en séance plénière. M. Bonte, je constate que la fermeture d'une entreprise au Limbourg ne suscite pas du tout la même émotion de votre part, tant s'en faut, que la fermeture de Renault à Vilvorde.

(...)

dans votre fief.

Ik heb collega Bonte meegemaakt met zijn terechte verontwaardiging bij de sluiting van Renault, toen hij de parlementaire werkzaamheden in dit halfrond verliet en rechtstreeks in alle uitzendingen was van VTM en VRT. Hij was – terecht – tot tranen toe bewogen in deze Kamer en op het scherm toen in zijn stad, Vilvoorde, de sluiting zich met een zelfde impact voltrok. Ik stel alleen vast dat, hoe verder men zich van de plaats van het ongeluk bevindt, hoe gemakkelijker men dit doet.

01.14 Hans Bonte (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik veronderstel dat ik voor een persoonlijk feit het woord krijg.

De **voorzitter**: U krijgt het allerlaatste woord.

01.15 Hans Bonte (sp.a-spirit): Collega De Crem, collega Vandeurzen, ik vermoed dat het eenieder vrij staat moties in te dienen zoals het hem uitkomt en dat wij in de plenaire vergadering het debat over het stemgedrag zullen voeren. We zullen ons daarover wel beraden. Ik wil voor alle duidelijkheid nog eens zeggen wat een eenvoudige motie in mijn ogen betekent. Het betekent dat men het vertrouwen heeft in de regering dat ze zal doen wat ze moet doen en dat ze zich maximaal zal inspannen om het drama dat zich daar voordoet te helpen lenigen. Dat is de inhoud van een eenvoudige motie. Uw voorstelling alsof het te maken heeft met een gebrek aan inlevingsvermogen of verontwaardiging omdat het 100 kilometer verder ligt, is uw platste parlementaire uitspraak die ik tot nu toe heb gehoord en ik heb er al veel van u gehoord.

01.15 Hans Bonte (sp.a-spirit): Il est loisible à chacun de déposer des motions. Une motion pure et simple signifie tout simplement que nous accordons la confiance au gouvernement dans son approche du problème. M. De Crem semble suggérer – c'est indigne - que les licenciements massifs chez Ford Genk nous laissent indifférents.

De **voorzitter**: Laten we hierover niet meer debatteren. We kunnen daarmee eindeloos doorgaan. Ik moet alleen zeggen aan mijn nieuwe collega-voorzitter dat een eenvoudige motie wel degelijk betekent dat men overgaat tot de orde van de dag. Het staat er zo in. In de praktijk interpreteert men dat vaak anders, maar eigenlijk gaat het daarover.

Une motion pure et simple signifie bel et bien que le Parlement passe à l'ordre du jour.

Laten wij de vergadering sluiten, anders gaan we eindeloos blijven hakketakken. Ik moet de kerk in het midden houden.

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.35 uur.
La réunion publique de commission est levée à 16.35 heures.*